

13

Αποκάλυψη 13:1 Και στάθηκα επάνω στην άμμο της θάλασσας· και είδα ένα θηρίο να ανεβαίνει από τη θάλασσα, το οποίο είχε επτά κεφάλια, και δέκα κέρατα· κι επάνω στα κέρατά του ήσαν δέκα διαδήματα, κι επάνω στα κεφάλια του υπήρχαν ονόματα βλασφημίας.

2 Και το θηρίο που είδα, ήταν όμοιο με πάρδαλη, και τα πόδια του σαν αρκούδα, και το στόμα του σαν στόμα λιονταριού· και ο δράκοντας έδωσε σ' αυτό τη δύναμη, και τον θρόνο του, και μεγάλη εξουσία.

3 Και είδα ένα από τα κεφάλια του σαν να ήταν πληγωμένο θανατηφόρα· και η θανατηφόρα πληγή του θεραπεύτηκε· και θαύμασε ολόκληρη η γη που ήταν πίσω από το θηρίο.

4 Και προσκύνησαν τον δράκοντα, που έδωσε εξουσία στο θηρίο, και προσκύνησαν το θηρίο, λέγοντας: Ποιος είναι όμοιος με το θηρίο; Ποιος μπορεί να πολεμήσει μαζί του;

5 Και του δόθηκε στόμα που μιλούσε μεγάλα, και έλεγε λόγια βλασφημίας, και του δόθηκε εξουσία να κάνει πόλεμο για 42 μήνες.

6 Και άνοιξε το στόμα του σε βλασφημία ενάντια στον Θεό, να βλασφημήσει το όνομά Του, και τη σκηνή Του, κι αυτούς που κατοικούν μέσα στον ουρανό.

7 Και του δόθηκε να κάνει πόλεμο με τους αγίους, και να τους νικήσει· και του δόθηκε εξουσία επάνω σε κάθε φυλή και γλώσσα και έθνος.

8 Και θα το προσκυνήσουν όλοι αυτοί που κατοικούν επάνω στη γη, των οποίων τα ονόματα δεν γράφτηκαν στο βιβλίο της ζωής του Αρνιού, που είναι σφαγμένο από τη δημιουργία του κόσμου.

9 Όποιος έχει αυτί, ας ακούσει.

10 Όποιος φέρνει σε αιχμαλωσία, θα πάει σε αιχμαλωσία· όποιος φονεύσει με μάχαιρα, αυτός πρέπει να φονευθεί με μάχαιρα. Εδώ είναι η υπομονή και η πίστη των αγίων.

11 Και είδα ένα άλλο θηρίο να ανεβαίνει από τη γη, και είχε δυο κέρατα, όμοια με κέρατα αρνιού, και μιλούσε σαν δράκοντα.

12 Και ενεργούσε ολόκληρη την εξουσία του πρώτου θηρίου μπροστά του, και έκανε τη γη κι εκείνους που κατοικούν σ' αυτή να προσκυνήσουν το πρώτο θηρίο, του οποίου η θανατηφόρα πληγή θεραπεύθηκε.

13 Και έκανε μεγάλα σημεία, ώστε έκανε να κατεβαίνει και φωτιά από τον ουρανό στη γη μπροστά στους ανθρώπους.

14 Και πλανούσε αυτούς που κατοικούσαν επάνω στη γη, εξαιτίας των σημείων που του δόθηκαν να κάνει μπροστά στο θηρίο, λέγοντας προς εκείνους που κατοικούσαν επάνω στη γη να κάνουν μια εικόνα στο θηρίο, που έχει την πληγή της μάχαιρας, και έζησε.

15 Και του δόθηκε η ικανότητα να δώσει πνεύμα στην εικόνα του θηρίου, ώστε η εικόνα του θηρίου να μιλήσει, και να κάνει, όσοι δεν προσκυνήσουν την εικόνα του θηρίου, να θανατωθούν.

16 Και έκανε όλους, τους μικρούς και τους μεγάλους, και τους πλουσίους και τους φτωχούς, και τους ελεύθερους και τους δούλους, να πάρουν χάραγμα επάνω στο δεξί τους χέρι ή επάνω στα μέτωπά τους·

17 Και να μη μπορεί κανένας να αγοράσει ή να πουλήσει, παρά μονάχα αυτός που έχει το χάραγμα ή το όνομα του θηρίου ή τον αριθμό του ονόματός του.

18 Εδώ είναι η σοφία· όποιος έχει τον νου, ας λογαριάσει τον αριθμό του θηρίου· επειδή, είναι αριθμός ανθρώπου, και ο αριθμός του είναι 666.

13:1,2 ΤΟ ΘΗΡΙΟ ΑΠΟ ΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ

“Και στάθηκα επάνω στην άμμο της θάλασσας· και είδα ένα θηρίο να ανεβαίνει από τη θάλασσα, το οποίο είχε επτά κεφάλια, και δέκα κέρατα· κι επάνω στα κέρατά του ήσαν δέκα διαδήματα, κι επάνω στα κεφάλια του υπήρχαν ονόματα βλασφημίας. Και το θηρίο που είδα,

ήταν όμοιο με πάρδαλη, και τα πόδια του σαν αρκούδα, και το στόμα του σαν στόμα λιονταριού· και ο δράκοντας έδωσε σ' αυτό τη δύναμή του, και τον θρόνο του, και μεγάλη εξουσία” Αποκάλυψη 13:1,2.

Το δωδέκατο κεφάλαιο κλείνει με τον δράκοντα (Σατανάς) να είναι απογοητευμένος και οργισμένος, από τις αποτυχημένες επιθέσεις εναντίον της γυναίκας. Ο δράκοντας “πήγε να κάνει πόλεμο με τους υπόλοιπους από το σπέρμα της” (Αποκάλυψη 12:17). Στην επόμενη σκηνή βλέπουμε τον Ιωάννη,¹ να στέκεται “επάνω στη άμμο της θάλασσας” και ένα θηρίο που μοιάζει σε μεγάλο βαθμό με τον δράκοντα, να ανεβαίνει από τη θάλασσα. ‘Η άμμος της θάλασσας’ χρησιμοποιείται επανειλημμένως για να συμβολίσει πλήθη ανθρώπων, είτε το λαό του Θεού (“Ο αριθμός των γιων Ισραήλ θα είναι σαν την άμμο της θάλασσας, που δεν μπορεί να μετρηθεί ούτε να απαριθμηθεί” Ωσηέ 1:10) είτε το πλήθος των ασεβών (“Τα έθνη που βρίσκονται στις τέσσερις γωνίες της γης, τον Γωγ και τον Μαγώγ... των οποίων ο αριθμός τους είναι σαν την άμμο της θάλασσας” Αποκάλυψη 20:8). Η θάλασσα “είναι λαοί και πλήθη, και έθνη και γλώσσες” (Αποκάλυψη 17:15) και έτσι δίνεται έμφαση σε πλήθη χωρών και εθνών από τα οποία ανεβαίνει το θηρίο.

Το θηρίο μοιάζει αρκετά με τον δράκοντα του δωδέκατου κεφαλαίου, που επίσης έχει επτά κεφάλια και δέκα κέρατα. Η βασική διαφορά είναι ότι ο δράκοντας έχει διαδήματα² στα κεφάλια του, σύμβολο εξουσίας, ενώ το θηρίο από τη θάλασσα έχει διαδήματα στα κέρατά του. Το κεφάλι συμβολίζει την εξουσία, τον σχεδιασμό και την αρχηγία,³ δείχνοντας ότι ο δράκοντας (Σατανάς) ασκεί εξουσία, σχεδιάζοντας και εκτελώντας. Τα κέρατα συμβολίζουν τις εκτελεστικές ή στρατιωτικές δυνάμεις⁴ (“βασιλιάδες” στην προφητεία⁵), που εκτελούν τα σχέδια της κεφαλής. Συνεπώς η δύναμη και η εξουσία του θηρίου από τη θάλασσα, όπως απεικονίζεται από τα διαδήματα στα κέρατά του, αποτελεί την πολιτική και στρατιωτική δύναμη που χρησιμοποιεί για να εκτελέσει τα σχέδια του Σατανά.

Το θηρίο από τη θάλασσα είναι μια τρομερή σύνθεση τριών άγριων ζώων: λεοπάρδαλη, αρκούδα και λιοντάρι και έχει επίσης δέκα κέρατα. Είναι τα ίδια ζώα που ανέβηκαν από τη θάλασσα στο όραμα του Δανιήλ 7, υποδηλώνοντας ότι αυτό το θηρίο είναι μια σύνθεση των χαρακτηριστικών των ζώων του Δανιήλ 7.

ΤΟ ΘΗΡΙΟ ΑΠΟ ΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ ΚΑΙ ΤΑ ΑΓΡΙΑ ΖΩΑ ΤΟΥ ΔΑΝΙΗΛ 7

Το όραμα των άγριων ζώων στο Δανιήλ 7 προσθέτει περισσότερες πληροφορίες στο όραμα του Δανιήλ 2, της μεγάλης εικόνας που είχε σχήμα ανθρώπου και απαρτιζόταν από διάφορα μέταλλα. Τα διαφορετικά μέταλλα της εικόνας αντιπροσωπεύουν τις παγκόσμιες αυτοκρατορίες που κυριαρχούσαν και καταπίεζαν το λαό του Θεού από την εποχή του Δανιήλ μέχρι τις έσχατες ημέρες. Το κεφάλι από χρυσό συμβολίζει τη Βαβυλωνιακή αυτοκρατορία, το στήθος από ασήμι συμβολίζει τη Μηδοπερσική αυτοκρατορία, η χάλκινη κοιλιά συμβολίζει την Ελληνική αυτοκρατορία, οι σιδερένιες κνήμες συμβολίζουν την ειδωλολατρική Ρωμαϊκή αυτοκρατορία, τα δύο πόδια που αποτελούνται από σίδηρο και πηλό συμβολίζουν τις δυνάμεις της Ευρώπης ενωμένες υπό τον παπισμό. Βλ. Παράρτημα 11 για περισσότερες πληροφορίες.

¹ Κάποια αρχαία κείμενα αναφέρουν ότι ο δράκοντας ήταν που στεκόταν στην άμμο της θάλασσας.

² Η λέξη ‘διάδημα’ δεν έχει σχέση με τη λέξη ‘στέφανος’ που χρησιμοποιείται για να δείξει τη νίκη. Το διάδημα, δηλώνει διεκδίκηση εξουσίας και δύναμης, σε αυτή την περίπτωση μια επαναστατική διεκδίκηση. Ο Σατανάς διεκδικεί την εξουσία με την επανάστασή του ενάντια στον Χριστό, που Του ανήκει όλη η εξουσία, όπως υποδηλώνεται από τα πολλά διαδήματα που φορά (Αποκάλυψη 19:12).

³ Π.χ. Δανιήλ 2:38: “Και σε έκανε κύριο επάνω σε όλα αυτά. Εσύ είσαι εκείνο το χρυσό κεφάλι”

⁴ Βλ. Α’ Βασιλέων 22:11, Ζαχαρίας 1:18-21

⁵ Δανιήλ 7:24, 8:20,21.

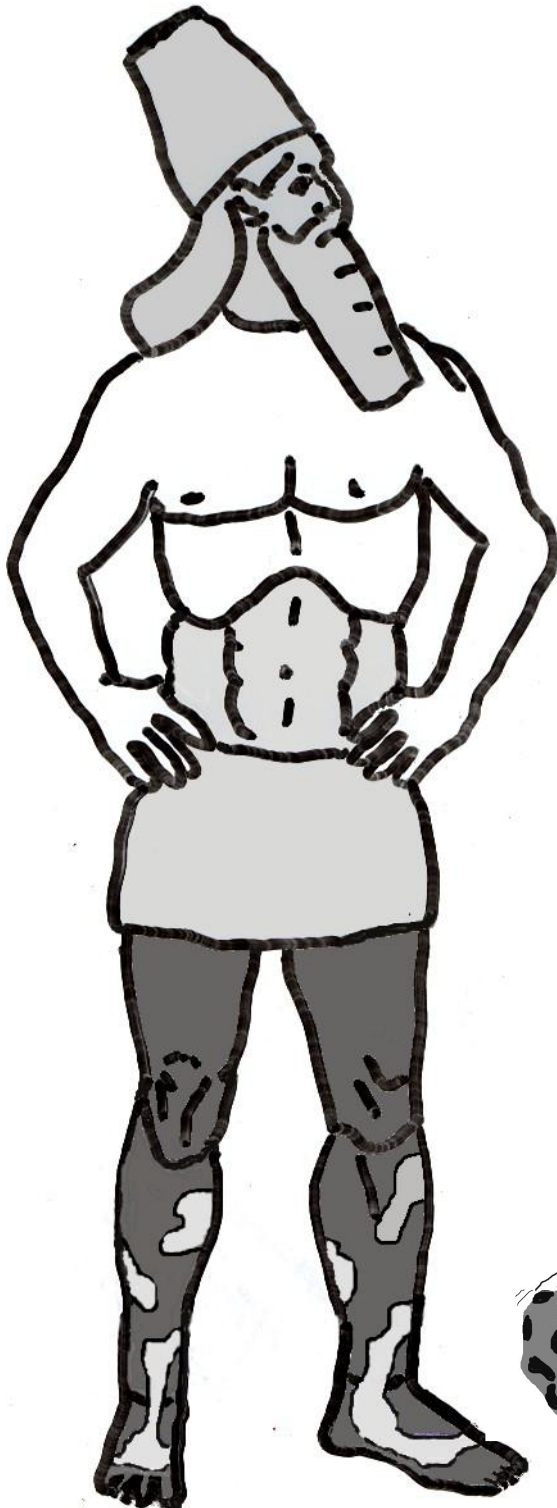
Στο Δανιήλ 7 ο προφήτης βλέπει τέσσερα άγρια ζώα να ανεβαίνουν από τη “Μεγάλη θάλασσα”. Το πρώτο μοιάζει με λιοντάρι, συμβολίζοντας ξανά τη Βαβυλώνα. Το δεύτερο μοιάζει με αρκούδα, συμβολίζοντας τη Μηδοπερσία. Το τρίτο ζώο είναι μια λεοπάρδαλης με τέσσερα κεφάλια που αντιπροσωπεύει τη διαιρεμένη Ελληνική αυτοκρατορία στα τέσσερα βασίλεια. Το τέταρτο ζώο είναι ένα τρομακτικό θηρίο που ο Δανιήλ δεν έχει αντικρύσει ποτέ ξανά, με “μεγάλα σιδερένια δόντια, κατέτρωγε και κατεσύντριβε, και καταπατούσε το υπόλοιπο με τα πόδια του” (Δανιήλ 7:7). Αυτό το τρομερό θηρίο, συμβολίζει τη Ρωμαϊκή αυτοκρατορία. Από αυτό το τρομερό ζώο βγαίνουν δέκα κέρατα και μετά “ένα άλλο μικρό κέρας ανέβηκε ανάμεσά τους... και αυτός θα διαφέρει από τους πρώτους... Και θα μιλήσει λόγια ενάντια στον Ύψιστο, και θα κατατρέχει τους αγίους του Υψίστου, και θα διανοηθεί να μεταβάλλει καιρούς και νόμους” (Δανιήλ 7:8,24,25). Το “μικρό κέρας” αντιπροσωπεύει τον παπισμό στον Μεσαίωνα που εξουσίαζε τις Ευρωπαϊκές κυβερνήσεις, που συμβολίζονται από τα δέκα κέρατα. Ο παρακάτω πίνακας συνοψίζει την εικόνα στο Δανιήλ 2 και τα ζώα στο Δανιήλ 7.

Εικόνα του Δανιήλ 2	Θηρία του Δανιήλ 7	Αυτοκρατορία
Κεφάλι από Χρυσάφι	Λιοντάρι	Βαβυλωνιακή
Στήθος από Ασήμι	Αρκούδα	Μηδοπερσική
Κοιλιά από Χαλκό	Λεοπάρδαλη	Ελληνική
Κνήμες από Σίδηρο	Τρομερό Θηρίο	Παγανιστική Ρωμαϊκή
Πόδια από Σίδηρο και Πηλό	Δέκα Κέρατα, Μικρό Κέρας	Παπική Ρωμαϊκή

Τα άγρια ζώα στο Δανιήλ 7 είχαν συνολικά επτά κεφάλια και δέκα κέρατα και ήταν τα ίδια ζώα που αποτελούσαν το θηρίο που ανεβαίνει από τη θάλασσα στην Αποκάλυψη 13. Τα επτά κεφάλια του θηρίου τη θάλασσας είναι βασικά χαρακτηριστικά που προέρχονται από τις αυτοκρατορίες που συμβολίζονται από τα ζώα. Ο Ιωάννης αναφέρει ότι το θηρίο από τη θάλασσα ήταν “όμοιο με πάρδαλη” (Αποκάλυψη 13:2), με άλλα λόγια, είχε παρόμοια χαρακτηριστικά με τη λεοπάρδαλη του Δανιήλ 7, που συμβόλιζε την Ελληνική αυτοκρατορία. Η λεοπάρδαλη είχε τέσσερα κεφάλια, που αντιπροσωπεύουν τέσσερα βασικά χαρακτηριστικά της Ελληνικής αυτοκρατορίας: τον πολυθεϊσμό, την Ελληνική φιλοσοφία, τον διάχυτο πολιτισμό και την ένωση του κράτους με την εκκλησία. Το θηρίο από τη θάλασσα είχε “πόδια σαν αρκούδα”. Τα πόδια συμβολίζουν την εκτελεστική εξουσία. Η Μηδοπερσική αυτοκρατορία που αντιπροσωπεύεται από την αρκούδα ήταν γνωστή για την εξαιρετικά οργανωμένη ιεραρχία διακυβέρνησης και τους αμετάβλητους νόμους. “Το στόμα του (του θηρίου από τη θάλασσα) ήταν σαν στόμα λιονταριού”. Το λιοντάρι συμβολίζει τη Βαβυλώνα και το “στόμα” της Βαβυλώνας ήταν οι ιερείς και οι τελετουργίες μαγείας. Το θηρίο από τη θάλασσα είχε “δέκα κέρατα” όπως το Ρωμαϊκό θηρίο στο Δανιήλ 7 και αυτά τα κέρατα αντιπροσωπεύουν μια υπερβάλλουσα στρατιωτική ισχύ.

Το Παράρτημα 11 παρέχει μια λεπτομερή ανάλυση των χαρακτηριστικών των αυτοκρατοριών και δείχνει ότι πρόκειται για τα βασικά χαρακτηριστικά του παπισμού στον Μεσαίωνα. Αυτό δεν μας εκπλήσσει καθόλου επειδή τα οράματα του Δανιήλ στα κεφάλαια 2, 7, 8 και 11, εστιάζουν στη παπική Ρωμαιοκαθολική εκκλησία. Η Καθολική εκκλησία του Μεσαίωνα είχε τα χαρακτηριστικά των αυτοκρατοριών: πολυθεϊσμός (οι άγιοι), θεολογία βασισμένη στην Ελληνική φιλοσοφία, διάχυτη Καθολική κουλτούρα, ένωση εκκλησίας – κράτους, ιεραρχία με τον πάπα στην κορυφή να θεσπίζει αμετάβλητους νόμους, σύστημα ιερέων με μυστηριακές τελετουργίες και ισχυρές στρατιωτικές δυνάμεις Ευρωπαϊκών εθνών στη διάθεσή της. Η ταυτοποίηση είναι σημαντική, επειδή ο παπισμός του Μεσαίωνα είναι το πρωτότυπο για την τελική διωκτική δύναμη των έσχατων ημερών. Θα συναντήσουμε αυτή τη δύναμη στο κεφάλαιο 17 και εκεί θα δούμε ότι είναι σχεδόν ταυτόσημη με το θηρίο που ανεβαίνει από τη θάλασσα.

ΔΑΝΙΗΛ 2

ΒΑΒΥΛΩΝΑ

ΠΕΡΣΙΑ

ΕΛΛΑΔΑ

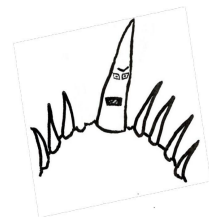
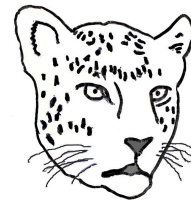
ΠΑΓΑΝΙΣΤΙΚΗ
ΡΩΜΗ

ΠΑΠΙΚΗ
ΡΩΜΗ

ΚΡΙΣΗ

ΒΑΣΙΛΕΙΑ
ΤΟΥ ΘΕΟΥ

ΔΑΝΙΗΛ 7

ΤΟ ΜΙΚΡΟ ΚΕΡΑΣ ΚΑΙ ΤΟ ΘΗΡΙΟ ΑΠΟ ΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ

Στο Δανιήλ 7, ο παπισμός συμβολίζεται από το “μικρό κέρασ” (βλ. 2 *Θυάτειρα* και Παράρτημα 11). Συγκρίνοντας το μικρό κέρασ του Δανιήλ 7 με το θηρίο από τη θάλασσα στην Αποκάλυψη 13, επιβεβαιώνεται το γεγονός ότι το θηρίο από τη θάλασσα αντιπροσωπεύει τη Ρωμαιοκαθολική εκκλησία του Μεσαίωνα. Το μικρό κέρασ είχε “ένα στόμα, που μιλούσε μεγάλα πράγματα... λόγια ενάντια στον Ύψιστο” (Δανιήλ 7:8,25). Παρομοίως, στο θηρίο από τη θάλασσα **“δόθηκε στόμα που μιλούσε μεγάλα, και έλεγε λόγια βλασφημίας... και άνοιξε το στόμα του σε βλασφημία ενάντια στον Θεό, να βλασφημήσει το όνομά του, και τη σκηνή του, κι αυτούς που κατοικούν μέσα στον ουρανό”** (Αποκάλυψη 13:5,6). Αυτή η περιγραφή αναφέρεται στον παπισμό του Μεσαίωνα, όπου έχει να επιδείξει μια μεγάλη ιστορία βλάσφημων αξιώσεων, όπως π. χ. αυτή του πάπα Λέοντα Η΄, ο οποίος στην ποιμαντορική επιστολή του με τίτλο “Η Επανένωση του Χριστιανισμού” της 20^{ης} Ιουνίου 1884, ισχυρίστηκε ότι: “Εμείς (οι πάπες) κατέχουμε στη γη τη θέση του Θεού του Παντοδύναμου.”

Το Μικρό Κέρασ “έκανε πόλεμο με τους αγίους, και υπερίσχυε εναντίον τους... και κατέτρεχε τους αγίους του Ύψιστου” (Δανιήλ 7:21,25). Παρομοίως, στο θηρίο από τη θάλασσα **“δόθηκε να κάνει πόλεμο με τους αγίους, και να τους νικήσει’ και του δόθηκε εξουσία επάνω σε κάθε φυλή και γλώσσα και έθνος”** (Αποκάλυψη 13:7). Πάλι ο παπισμός του Μεσαίωνα ταιριάζει με τη περιγραφή, εφαρμόζοντας την Ιερά Εξέταση, τις Σταυροφορίες, τους διωγμούς, τις εκτελέσεις μεταρρυθμιστών όπως ήταν ο Τζον Χους και μια σειρά μοχθηρών πολέμων εναντίον των “αιρετικών”, όπως ήταν οι Βαλδένσιοι, οι Χιούγκενοτς και οι Μεταρρυθμιστές της Βόρειας Ευρώπης.

Το Μικρό Κέρασ θα ασκεί εξουσία “μέχρι καιρόν και καιρούς και μισόν καιρό” (Δανιήλ 7:25). Επίσης, στο θηρίο από τη θάλασσα **“δόθηκε εξουσία να κάνει πόλεμο για 42 μήνες”** (Αποκάλυψη 13:5). Στο δωδέκατο κεφάλαιο είδαμε ότι οι ‘1260 ημέρες’ ή αλλιώς ‘ο καιρός και καιροί και μισός καιρός’ και οι ‘42 μήνες’ αναφέρονται στην ίδια χρονική περίοδο: 1260 χρόνια παπικής κυριαρχίας. Αυτοί οι παραλληλισμοί μεταξύ του Μικρού Κέρατος του Δανιήλ 7 και του θηρίου από τη θάλασσα δεν αφήνουν περιθώριο αμφισβήτησης της ταυτότητάς του: το θηρίο από τη θάλασσα αντιπροσωπεύει την παπική Ρωμαιοκαθολική εκκλησία του Μεσαίωνα.

“Μικρό” Κέρασ Δανιήλ 7	Θηρίο από τη Θάλασσα Αποκάλυψη 13
“Στόμα που μιλούσε μεγάλα... λόγια ενάντια στον Ύψιστο” (εδ. 8, 25)	“Στόμα που μιλούσε μεγάλα... λόγια βλασφημίας εναντία στον Θεό” (εδ. 5)
“Έκανε πόλεμο με τους αγίους, και υπερίσχυε εναντίον τους” (εδ.21, 25)	“Δόθηκε να κάνει πόλεμο με τους αγίους, και να τους νικήσει” (εδ. 7)
“Θα δοθούν στο χέρι του μέχρι καιρόν και καιρούς, και μισόν καιρό” (εδ. 25)	“Δόθηκε εξουσία να κάνει πόλεμο για 42 μήνες” (εδ. 5)

ΣΤΟΧΟΣ ΤΟΥ ΘΗΡΙΟΥ ΝΑ ΑΛΛΑΞΕΙ ΤΟ ΝΟΜΟ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Το γεγονός ότι το θηρίο από τη θάλασσα ταυτίζεται με το Μικρό Κέρασ μας βοηθά να προσδιορίσουμε τα σχέδια του - “Θα διανοηθεί να μεταβάλλει καιρούς και νόμους” (Δανιήλ 7:25). Προφανώς δεν αναφέρεται σε ανθρώπινους ή πολιτικούς νόμους, από τη στιγμή που όλα τα κράτη συνεχώς αλλάζουν τη νομοθεσία τους. Αναφέρεται στην προσπάθεια της δύναμης αυτής να αλλάξει το νόμο του Θεού και ιδιαίτερα τις τέσσερις πρώτες εντολές που αφορούν στη σχέση του ανθρώπου με τον Θεό.

Η πρώτη εντολή “Μην έχεις άλλους θεούς εκτός από Μένα” (Εξοδος 20:3), απαγορεύει τη λατρεία οποιουδήποτε άλλου εκτός του αληθινού Θεού, ο οποίος “δημιούργησε τον ουρανό και τη γη, τη θάλασσα και όλα όσα βρίσκονται σ’ αυτά” (εδ. 11). Στην Αποκάλυψη 13:3 όμως

διαβάζουμε ότι **“θαύμασε ολόκληρη η γη που ήταν πίσω από το θηρίο. Και προσκύνησαν τον δράκοντα, που έδωσε εξουσία στο θηρίο, και προσκύνησαν το θηρίο”** (Αποκάλυψη 13:3,4). Αυτή η λατρεία δεν βασίζεται στην αγάπη προς τον Θεό, αλλά στην εξουσία, στον φόβο και τις απειλές: **“Ποιος είναι όμοιος με το θηρίο; Ποιος μπορεί να πολεμήσει μαζί του;... και έκανε τη γη κι εκείνους που κατοικούν σ’ αυτή να προσκυνήσουν το θηρίο”** (εδ. 4,12).

Η δεύτερη εντολή απαγορεύει τη δημιουργία και τη λατρεία οποιουδήποτε ειδώλου. Το δεύτερο θηρίο της Αποκάλυψης 13 όμως, πλανά και οδηγεί **“αυτούς που κατοικούσαν επάνω στη γη να κάνουν μια εικόνα στο θηρίο, που έχει την πληγή της μάχαιρας, και έζησε (το θηρίο από τη θάλασσα). Και του δόθηκε η ικανότητα να δώσει πνεύμα στην εικόνα του θηρίου, ώστε η εικόνα του θηρίου να μιλήσει, και να κάνει, όσοι δεν προσκυνήσουν την εικόνα του θηρίου να θανατωθούν”** (Αποκάλυψη 13:14,15).

Η τρίτη εντολή αναφέρει: **“Μην πάρεις το όνομα του Κυρίου του Θεού σου μάταια”** (Εξοδος 20:7). Το θηρίο από τη θάλασσα, περιφρονώντας το νόμο, **“άνοιξε το στόμα του σε βλασφημία ενάντια στον Θεό, να βλασφημήσει το όνομά του, και τη σκηνή του, κι αυτούς που κατοικούν μέσα στον ουρανό”** (Αποκάλυψη 13:6).

Το “μικρό κέρας” (θηρίο από τη θάλασσα) “θα διανοηθεί να μεταβάλλει καιρούς και νόμους”. Η εντολή που αφορά στους ‘καιρούς’ είναι η τέταρτη εντολή του Σαββάτου. Θα δούμε παρακάτω ότι η τέταρτη εντολή είναι ένας ιδιαίτερος στόχος για το θηρίο, επειδή αναγνωρίζει την εξουσία του Θεού ως Δημιουργού και Σωτήρα.

Από τη στιγμή που το θηρίο είναι εκτελεστικό όργανο του Σατανά, είναι πολύ φυσικό να επιτεθεί στο νόμο του Θεού. Ο νόμος του Θεού εκθέτει και καταδικάζει τη φιλοδοξία του Σατανά να πάρει τη θέση του Θεού. Γι’ αυτό το λόγο ο απόστολος Παύλος τον αποκαλεί “άνομο”. “Ο άνομος θα αποκαλυφθεί, τον οποίο ο Κύριος θα τον απολέσει με το πνεύμα του στόματός του, και θα τον καταργήσει με την επιφάνεια της παρουσίας του· ο οποίος θα έρθει με ενέργεια του σατανά με κάθε δύναμη και σημεία και τέρατα ψεύδους” (Β’ Θεσσαλονικείς 2:8,9). Η ‘ανομία’ του θηρίου από τη θάλασσα, αντανακλά τη φιλοδοξία του Σατανά να καταστρέψει το νόμο του Θεού: **“Καθένας που πράττει την αμαρτία, πράττει και την ανομία’ επειδή, η αμαρτία είναι η ανομία... Αυτός που πράττει την αμαρτία είναι από τον διάβολο, επειδή ο διάβολος απαρχής αμαρτάνει”** (Α’ Ιωάννου 3:4,8).

13:3 Η ΘΑΝΑΤΗΦΟΡΑ ΠΛΗΓΗ

“Και είδα ένα από τα κεφάλια του σαν να ήταν πληγωμένο θανατηφόρα’ και η θανατηφόρα πληγή του θεραπεύτηκε’ και θαύμασε ολόκληρη η γη, που ήταν πίσω από το θηρίο. Και προσκύνησαν τον δράκοντα, που έδωσε εξουσία στο θηρίο, και προσκύνησαν το θηρίο, λέγοντας: Ποιος είναι όμοιος με το θηρίο; Ποιος μπορεί να πολεμήσει μαζί του; Αποκάλυψη 13:3.

Όπως είδαμε νωρίτερα, το θηρίο από τη θάλασσα είχε επτά κεφάλια, καθένα αποτελούσε χαρακτηριστικό της Ρωμαιοκαθολικής εκκλησίας στον Μεσαίωνα. Οι πολιτικό/στρατιωτικές ιδιότητες του παπισμού ήταν που ‘πληγώθηκαν’ σοβαρά προς το τέλος του Μεσαίωνα. Η στρατιωτική και πολιτική ‘κεφαλή’ αναπτύχθηκε με αργούς ρυθμούς στη διάρκεια αρκετών αιώνων. Η εκκλησία της Ρώμης ξεκίνησε ως διωκόμενη, πρώτα από τον Νέρωνα το 64 μ.Χ. και στη συνέχεια διωκόμενη στους διωγμούς των Ιουδαίων. Καθώς άρχισε να υπάρχει διάκριση μεταξύ των Χριστιανών και των Εβραίων, συνέχισαν να διώκονται εξαιτίας της “αθεϊστικής” άρνησής τους να λατρεύουν τους Ρωμαϊκούς θεούς και την “αναρχική” άρνησή τους να θυσιάζουν προς τιμή του αυτοκράτορα.

Όταν ο Χριστιανισμός έγινε η επίσημη Ρωμαϊκή θρησκεία τον τέταρτο αιώνα με τον Μέγα Κωνσταντίνο, η Εκκλησία της Ρώμης απολάμβανε πλέον την κρατική προστασία. Ωστόσο, μέχρι τον πέμπτο αιώνα η δυτική αυτοκρατορία είχε διαλυθεί και η Κωνσταντινούπολη ήταν πολύ

μακριά για να παράσχει αποτελεσματική προστασία από τις βαρβαρικές φυλές που ακολουθούσαν τις διδαχές του Άρειου.⁶ Το 476 μ.Χ. ο τελευταίος Ρωμαίος αυτοκράτορας καθαιρέθηκε και ο Οδόακρος, ένας αιρετικός, κυριάρχησε στη Ρώμη. Αυτό περιόρισε κατά πολύ την πολιτική επιρροή της Καθολικής Εκκλησίας. Ωστόσο, το 496 μ.Χ. ο Κλόβις, βασιλιάς των Φράγκων, προσηλυτίστηκε στον Ρωμαιοκαθολικισμό και οι Φράγκοι έγιναν οι στρατιωτικοί προστάτες της εκκλησίας. Οι Αρειανές φυλές: Βησιγόθιοι, Οστρογόθιοι, Βάνδαλοι και Λομβαρδοί, εκδιώχθηκαν από τη Ρώμη και τελικά είτε εξοντώθηκαν είτε αναγκάστηκαν να απορρίψουν τον αρειανισμό.

Εν τω μεταξύ, η ανατολική αυτοκρατορία, μετά από μια περίοδο παρακμής, ανέκτησε τις στρατιωτικές της δυνάμεις με τη βασιλεία του λαμπρού αυτοκράτορα Ιουστινιανού και έσπευσε να συνδράμει τη Ρωμαϊκή Εκκλησία, διώχνοντας τους Οστρογόθους από τη Ρώμη το 538 μ.Χ. Η Καθολική Εκκλησία ήταν τώρα ελεύθερη να επεκταθεί και μέχρι τον όγδοο αιώνα κυριάρχησε σχεδόν σε ολόκληρη την Ευρώπη. Η Εκκλησία έφτασε στην ακμή της κυριαρχίας της τον 13^ο αιώνα και η ίδρυση της Ιεράς Εξέτασης το 1231 μ.Χ. κατέστητε δυνατό να εκριζωθούν όλοι οι θύλακες αντίστασης.

Η **“θανατηφόρα πληγή”** δεν ήταν ένα συγκεκριμένο γεγονός, αλλά μια σειρά δυσκολιών και ατυχών γεγονότων για τον παπισμό. Η διαφθορά στην εκκλησία μαζί με την πώληση των συγχωροχαρτιών που χρησιμοποιούνταν για τη χρηματοδότηση της οικοδόμησης του καθεδρικού ναού του Αγίου Πέτρου στη Ρώμη, προκάλεσε μεγάλη απογοήτευση και έθεσε το θεμέλιο για την Προτεσταντική Μεταρρύθμιση. Η Μεταρρύθμιση κατέστησε σαφές ότι η Ρωμαιοκαθολική Εκκλησία δεν θα είναι η μοναδική εκκλησία στην Ευρώπη. Ένα μεγάλο μέρος της Βόρειας Ευρώπης αποσχίστηκε από τον παπισμό, αλλά όχι χωρίς το αιματοκύλισμα του τριακονταετή πολέμου,⁷ που απέδειξε ότι η Καθολική Εκκλησία δεν θα μπορούσε να κυριαρχήσει απόλυτα στρατιωτικά. Το πιο μεγάλο όμως χτύπημα έγινε με τη Γαλλική Επανάσταση, όταν ο πρόμαχος της Καθολικής Εκκλησίας στράφηκε εναντίον της και έγινε ο χειρότερος εχθρός της.

Η ΓΑΛΛΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

Οι Προτεστάντες στη Γαλλία, που ήταν γνωστοί ως Χιούγκενοτς βίωσαν έντονους διωγμούς από μια σειρά βασιλιάδων, οι οποίοι υποκινήθηκαν από τον Κλήρο του Καθολικού κατεστημένου. Η σφαγή την ημέρα του Αγίου Βαρθολομαίου ήταν μια μόνο από τις πολλές ωμότητες που είχαν ως αποτέλεσμα τη φυγή εκατοντάδων χιλιάδων μεταρρυθμιστών από τη Γαλλία. Ο απλός λαός που παρέμεινε πίσω υφίσταντο το μεγάλο βάρος του πολυτελούς τρόπου ζωής της Αριστοκρατίας και του Κλήρου, οι οποίοι απαλλάσσονταν από τη φορολογία. Μετά από αιώνες θυμού και απόγνωσης ξέσπασε η Γαλλική Επανάσταση, όταν ο λαός στράφηκε εναντίον των καταπιεστών, σφάζοντας χιλιάδες αριστοκρατών και ιερέων.⁸ Εκκλησίες βεβηλώθηκαν και “η Θεά της Λογικής και της Ελευθερίας” έγινε η θρησκεία της επανάστασης.

⁶ Ο Άρειος (250-336 μ. Χ.) δίδαξε ότι ο Χριστός ήταν υπό μία έννοια δημιούργημα.

⁷ “Η ειρήνη της Βεσφαλίας, η οποία έληξε τον πόλεμο το 1648, δήλωνε ότι ο λαός κάθε χώρας πρέπει να ακολουθεί τη θρησκεία του ηγεμόνα της. Η αρχή αυτή αποδυνάμωσε σε μεγάλο βαθμό τη Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία. Έθεσε τέλος επίσης στη μεσαιωνική ιδέα μιας χριστιανικής Κοινοπολιτείας Εθνών που κατευθύνεται αρμονικά από την ανώτατη εξουσία του Πάπα και του αυτοκράτορα.” World Book Encyclopedia, άρθρο “*Roman Catholic Church*”.

⁸ Το 1789 η Επαναστατική Επιτροπή ψήφισε ότι τα περιουσιακά στοιχεία των κληρικών θα ήταν στη διάθεση του λαού. Τον επόμενο χρόνο τα θρησκευτικά τάγματα καταργήθηκαν. Όλοι οι πολίτες, ακόμα και οι Προτεστάντες ή οι Εβραίοι έλαβαν το δικαίωμα να κατέχουν θρησκευτικές θέσεις. Η πρώτη ευθύνη των ιερέων ήταν να ορκίζονται πίστη στο σύνταγμα, το οποίο αποστερούσε από τον Πάπα την εξουσία πάνω στην Εκκλησία. Κάθε ιερέας που δεν ορκιζόταν, εξοριζόταν στη Γουινέα, στη Δυτική Αφρική. Το 1793 “αντιπρόσωποι ιεραπόστολοι” στάλθηκαν στην περιφέρεια, για να κλείσουν εκκλησίες, να κυνηγήσουν ανθρώπους που ήταν ύποπτοι για θρησκευτικές

Εν τω μεταξύ η Γαλλία, υπό την ηγεσία του Ναπολέοντα, βρισκόταν σε πόλεμο με τις περισσότερες χώρες της Ευρώπης. Η Ρωμαιοκαθολική Εκκλησία, με τις παπικές κτήσεις (περιοχές) της στην Ιταλία και τη Γαλλία, έγινε στόχος. Μέχρι την άνοιξη του 1797 ολόκληρη η βόρεια Ιταλία, συμπεριλαμβανομένων των παπικών περιοχών, είχαν πλέον κατακτηθεί. Η Επαναστατική Επιτροπή, η οποία κυβερνούσε τη Γαλλία, έστειλε την εξής επιστολή στον Ναπολέοντα: “Η Ρωμαϊκή θρησκεία πάντα θα είναι ο άσπονδος εχθρός της Δημοκρατίας... Η επιτροπή ζητάει να κάνεις ότι μπορείς, χωρίς να αναζωπυρώνεις το φανατισμό, για να καταστρέψεις το παπικό κράτος”.⁹

Η ευκαιρία δόθηκε τον επόμενο χρόνο. “Ο Γάλλος στρατηγός Ντουφό πυροβολήθηκε και θανατώθηκε, και ως εκ τούτου οι Γάλλοι κατέκτησαν τη Ρώμη στις 10 Φεβρουαρίου του 1798, κηρύσσοντας τη Ρωμαϊκή Δημοκρατία. Όταν ο Πάπας (Πίος Στ΄) αρνήθηκε να υποταχθεί, απομακρύνθηκε βίαια από τη Ρώμη.”¹⁰ Παρόλο που ήταν βαριά άρρωστος, τον μετέφεραν με τη βία από τη μια πόλη στην άλλη, μέχρι που τελικά πέθανε στην Βάλενς της Γαλλίας το 1799, ένα γεγονός που εκπλήρωσε με δραματικό τρόπο την προφητεία: **“Οποιος φέρνει σε αιχμαλωσία, θα πάει σε αιχμαλωσία”** (Αποκάλυψη 13:10). Η σύλληψη και η απέλαση του Πάπα το 1798 δεν ήταν ούτε το πρώτο ούτε το τελευταίο χτύπημα που υπέστη η Ρωμαϊκή εκκλησία,¹¹ αλλά η δραματική απώλεια της κεφαλής της Καθολικής Εκκλησίας που συμβολίζεται από τη **“Θανατηφόρα πληγή”** του 13^{ου} κεφαλαίου της Αποκάλυψης. Είναι αξιοσημείωτο το γεγονός ότι αυτό συνέβη ακριβώς 1260 χρόνια μετά το 538 μ.Χ., τη χρονιά που οι βάρβαροι εκδιώχθηκαν από τη Ρώμη και έτσι αποτελεί μια εντυπωσιακή εκπλήρωση της προφητείας.

Η ΠΛΗΓΗ ΘΕΡΑΠΕΥΤΗΚΕ

“Και είδα ένα από τα κεφάλια του σαν να ήταν πληγωμένο θανατηφόρα και η θανατηφόρα πληγή του θεραπεύτηκε και θαύμασε ολόκληρη η γη, που ήταν πίσω από το θηρίο” Αποκάλυψη 13:3. “Και έκανε (το δεύτερο θηρίο) τη γη κι εκείνους που κατοικούν σ’ αυτή να προσκυνήσουν το πρώτο θηρίο, του οποίου η θανατηφόρα πληγή θεραπεύθηκε” Αποκάλυψη 13:12. “Και πλανούσε (το δεύτερο θηρίο) αυτούς που κατοικούσαν επάνω στη γη, εξαιτίας των σημείων που του δόθηκαν να κάνει μπροστά στο θηρίο... που έχει την πληγή της μάχαιρας, και έζησε” Αποκάλυψη 13:4.

δραστηριότητες, να εμποδίσουν τους ιερείς να παντρευτούν και να απειλήσουν με εξορία τους ιερείς που αρνούσαν να εγκαταλείψουν τις θέσεις τους”. *Catholic Encyclopedia*, άρθρο “The French Revolution”

⁹ *Catholic Encyclopedia*, άρθρο “Napoleon Bonaparte”.

¹⁰ Αυτόθι.

¹¹ Το 1804 ο Ναπολέων έχρισε τον εαυτό του Αυτοκράτορα της Γαλλίας και συνέχισε τον πόλεμο εναντίον του Παπισμού. Είχε εκλεγεί ένας νέος Πάπας, ο Πίος Ζ΄. Στην αρχή υπήρχε μια εύθραυστη ειρήνη, όταν όμως ο Πάπας αρνήθηκε να συνεργαστεί στην οικοδόμηση της μεγαλειώδους αυτοκρατορίας του Ναπολέοντα, ο τελευταίος διέταξε τη σύλληψή του τον Ιούλιο του 1809. Όταν ο Πάπας επιχείρησε να συνεχίσει τις πολιτικές και θρησκευτικές δραστηριότητες από τη φυλακή “οι συνθήκες αιχμαλωσίας του Πάπα έγιναν πιο αυστηρές, όλη η αλληλογραφία του περνούσε πρώτα από το Παρίσι για να ελεγχθεί από την κυβέρνηση, δεν μπορούσε πλέον να δέχεται επισκέψεις χωρίς την παρουσία μαρτύρων, ένας χωροφύλακας του ζήτησε το δαχτυλίδι του Αγίου Πέτρου, το οποίο ο Πίος Ζ΄ παρέδωσε αφού το έσπασε στα δύο” (Καθολική Εγκυκλοπαίδεια, άρθρο “Ναπολέων Βοναπάρτης”). “Η Εκκλησία υπέστη τεράστιες απώλειες ως αποτέλεσμα της Γαλλικής Επανάστασης. Για παράδειγμα, τα μεγάλα αβαεία της Ευρώπης εξαφανίστηκαν και μαζί τους η επιρροή των μοναστικών ταγμάτων ως το πιο αποτελεσματικό μέσο κυβέρνησης του παπισμού. Οι παπικές περιοχές απορροφήθηκαν σταδιακά από κοσμικά κράτη. Το 1870, ο παπισμός εγκατέλειψε κάθε δικαίωμα διεκδίκησης των παπικών περιοχών... Η γαλλική κυβέρνηση ψήφισε νόμους κατά της εκκλησίας το 1880. Οι νόμοι αυτοί απέβαλαν τα θρησκευτικά τάγματα από τη Γαλλία, απαγόρευσαν τη θρησκευτική εκπαίδευση στα σχολεία και απέκλεισαν την Εκκλησία από διάφορους άλλους τομείς της γαλλικής ζωής. Στην Ιταλία, υπήρχε εχθρότητα και από το λαό, αλλά και από την κυβέρνηση. Αυτή η εχθρότητα οδήγησε σε αντι-παπικούς και αντι-χριστιανικούς νόμους και διαμαρτυρίες” (World Book Encyclopedia 1986 άρθρο *Roman Catholic Church*).

Η πολιτική και στρατιωτική κεφαλή της Καθολικής Εκκλησίας ζημιώθηκε σοβαρά τον 18^ο και 19^ο αιώνα με τα επαναστατικά κινήματα. Αξιοσημείωτο μάλιστα είναι ότι αυτό συνέπεσε με την ακμή της αληθινής Εκκλησίας του Θεού (εποχή Φιλαδέλφειας, βλ. κεφάλαιο 3). Ωστόσο, **“η πληγή θεραπεύτηκε”** - η Ρωμαϊκή Εκκλησία θα ανακτούσε την πολιτική και στρατιωτική δύναμή της. Αυτό ξεκίνησε ακόμη και στα πρώτα χτυπήματα που υπέστη. “Ακόμα και στα χρόνια που ο Ναπολέων κακοποιούσε τον Πίο Ζ΄ και τον κρατούσε φυλακισμένο, ο Καθολικισμός στη Γαλλία αναβίωνε και εξαπλωνόταν μέρα με τη μέρα. Αρκετά θρησκευτικά εκκλησιάσματα εξαπλώθηκαν γρήγορα”.¹² Μια κρίσιμη καμπή σημειώθηκε το 1929, όταν ο Μπενίτο Μουσολίνι, δικτάτορας της Ιταλίας, υπέγραψε μια συμφωνία με την οποία παρείχε στον Πάπα πλήρη εξουσία στην πολιτεία του Βατικανού. Η Καθολική Εκκλησία ήταν πλέον μια διεθνής πολιτική οντότητα, μια ιδιότητα που είχε χάσει το 1870, όταν οι Παπικές Περιοχές ενσωματώθηκαν στην Ιταλία και ο Πάπας ήταν “φυλακισμένος στο Βατικανό”. Τον 20^ο αιώνα, η επιρροή και η φήμη του παπισμού εξαπλώθηκε γρήγορα, ιδιαίτερα με τη βοήθεια του Δεύτερου Συμβουλίου του Βατικανού (1962-1965). Αυτή η επιρροή αναγνωρίστηκε, όταν ο πρόεδρος της Αμερικής Ρόναλντ Ρήγκαν το 1984 διόρισε πρεσβευτή στην πόλη του Βατικανού.

Μια από τις πιο εκπληκτικές αποδείξεις ότι η θανατηφόρα πληγή έχει θεραπευτεί φαίνεται στην πτώση του κομμουνισμού εξαιτίας των ενεργειών του Πάπα Ιωάννη Παύλου Β΄. Το 1978 ο καρδινάλιος Wojtyła εκλέχθηκε Πάπας και ήταν ο πρώτος Πάπας που δεν καταγόταν από την Ιταλία επί 455 χρόνια και ήταν ένας από τους νεότερους σε ηλικία 58 ετών. Μέσα σε έναν χρόνο από την εκλογή του, έκανε μια δραματική επίσκεψη στην πατρίδα του την Πολωνία. Ένας φοιτητής, περιγράφοντας την απήχηση που είχε, είπε τα εξής: “Είδαμε ο ένας τον άλλο για πρώτη φορά μετά από δεκαετίες κομμουνισμού. Βλέπαμε ότι ήμασταν ενωμένοι· υπήρχαν εκατομμύρια άλλοι ακριβώς όπως εμείς. Ανακαλύψαμε την κοινότητα, την ενότητα και τη δύναμη”. Η επίσκεψη ήταν η αρχή του κινήματος “της ενότητας”. Ο Ιωάννης Παύλος μπορούσε πλέον να ενεργήσει σε παγκόσμιο επίπεδο και το Βατικανό έγινε κέντρο αντικομμουνιστικής δράσης.¹³

Το κίνημα της Ενότητας αντιμετώπισε σκληρά μέτρα στην Πολωνία το 1982. Την ίδια χρονιά ο Πάπας Ιωάννης Παύλος Β΄ είχε μια μυστική συνάντηση με τον πρόεδρο των ΗΠΑ Ρόναλντ Ρήγκαν στο Βατικανό. Οι δυο τους ήταν πεπεισμένοι ότι μια ελεύθερη, μη-κομμουνιστική Πολωνία “θα ήταν μια μαχαιριά στην καρδιά της Σοβιετικής Ένωσης· αν η Πολωνία αποκτούσε δημοκρατικό πολίτευμα, θα ακολουθούσαν και οι υπόλοιπες χώρες της ανατολικής Ευρώπης. Τόνοι εξοπλισμού εισήχθησαν στην Πολωνία μέσα από διόδους που ανοίχθηκαν από ιερείς με τη σύμπραξη Αμερικανών πρακτόρων. Δόθηκαν χρήματα από τους πόρους της CIA, των δυτικών συνδικαλιστικών οργανώσεων και μυστικών λογαριασμών του Βατικανού”.¹⁴ “Η ανεπίσημη, μυστική συμμαχία μεταξύ του Πάπα και της κυβέρνησης του Ρόναλντ Ρήγκαν επιτάχυνε την πιο βαθιά πολιτική αλλαγή του αιώνα. Ο διευθυντής της CIA και ο Ρήγκαν πίστευαν ότι υπήρχε μια τρίτη υπερδύναμη στον κόσμο - το μόλις είκοσι οικοδομικών τετραγώνων Βατικανό - και ότι ο μονάρχης του, ο Ιωάννης Παύλος, είχε στη διάθεσή του ένα αξιοσημείωτο οπλοστάσιο μη συμβατικών όπλων που θα μπορούσε να ανατρέψει την έκβαση του ψυχρού πολέμου... από τότε ο Πάπας λάμβανε κάθε πληροφορία που είχε η CIA, όχι μόνο για την Πολωνία, αλλά και για άλλα θέματα που είχαν σημασία για τον Ιωάννη Παύλο και τον Παπισμό”.¹⁵ Το αποτέλεσμα αυτής της “ιερής συμμαχίας” ήταν η πτώση του κομμουνισμού στην Πολωνία, ενώ μετά από λίγο ακολούθησαν σαν ντόμινο οι υπόλοιπες χώρες της Σοβιετικής Ένωσης.

Δώσαμε αρκετή προσοχή σε αυτό το παράδειγμα, επειδή η θεραπεία της θανατηφόρας πληγής προετοιμάζει το έδαφος για την τελευταία καταπιεστική δύναμη, τη Βαβυλώνα, που

¹² Καθολική Εγκυκλοπαίδεια, άρθρο “Γαλλία”.

¹³ Kwitny, “Man of the Century: The Life and Times of Pope John Paul II” Little Brown.

¹⁴ Περιοδικό Time, Φεβ. 1992 άρθρο “The Holy Alliance”.

¹⁵ “His Holiness: John Paul II and the Hidden History of Our Time” Carl Bernstein και Marco Politi, Doubleday.

περιγράφεται στα κεφάλαια 16-19. Η Βαβυλώνα θα ασκήσει παγκόσμια επιρροή, όπως ακριβώς ο παπισμός του Μεσαίωνα, αλλά δεν θα περιοριστεί στις χώρες της Ευρώπης. Η περιγραφή του θηρίου αναφέρεται στη Βαβυλώνα: **“Και του δόθηκε να κάνει πόλεμο με τους αγίους, και να τους νικήσει· και του δόθηκε εξουσία επάνω σε κάθε φυλή και γλώσσα και έθνος. Και θα το προσκυνήσουν όλοι αυτοί που κατοικούν επάνω στη γη, των οποίων τα ονόματα δεν γράφτηκαν στο βιβλίο της ζωής του Αρνιού, που είναι σφαγμένο από τη δημιουργία του κόσμου”** (Αποκάλυψη 13:7,8). Στη μελλοντική εμφάνισή του το θηρίο θα έχει έναν ισχυρό σύμμαχο για να προωθεί και να εφαρμόζει το πρόγραμμά του, ένα σύμμαχο που προφητεύτηκε πριν σχεδόν 2000 χρόνια με το σύμβολο του θηρίου από τη γη που έχει δύο κέρατα σαν αρνί .

13:11,12 ΤΟ ΘΗΡΙΟ ΑΠΟ ΤΗ ΓΗ

“Και είδα ένα άλλο θηρίο να ανεβαίνει από τη γη, και είχε δυο κέρατα, όμοια με κέρατα αρνιού, και μιλούσε σαν δράκοντα. Και ενεργούσε ολόκληρη την εξουσία του πρώτου θηρίου μπροστά του, και έκανε τη γη κι εκείνους που κατοικούν σ’ αυτή να προσκυνήσουν το πρώτο θηρίο, του οποίου η θανατηφόρα πληγή θεραπεύθηκε” Αποκάλυψη 13:11,12. Εδώ παρουσιάζεται μια καινούργια δύναμη , που δεν αναφέρεται στις προφητείες του Δανιήλ. Καθώς εμφανίζεται παρουσιάζεται αθώα και μοιάζει με τον Χριστό, με τα δυο **“κέρατα αρνιού”**, όταν όμως μιλάει, είναι προφανές ότι έχει την καρδιά του δράκοντα, του Σατανά.¹⁶

Σε αντίθεση με το πρώτο θηρίο, το οποίο ανέβηκε από τη θάλασσα (“λαοί και πλήθη, και έθνη και γλώσσες” Αποκάλυψη 17:15), αυτό το θηρίο ανεβαίνει από τη γη. Στο δωδέκατο κεφάλαιο είδαμε ότι, όταν ο δράκοντας (Σατανάς) καταδίωξε τη γυναίκα (αληθινή Εκκλησία) στη διάρκεια των 1260 ετών παπικής κυριαρχίας, “η γη βοήθησε τη γυναίκα, και η γη άνοιξε το στόμα της, και κατάπιε τον ποταμό, τον οποίο ο δράκοντας έριξε από το στόμα του” (Αποκάλυψη 12:16). Στον Μεσαίωνα σημειώθηκε για πρώτη φορά στην ιστορία μια αιφνίδια, δραματική αύξηση του ανθρώπινου πληθυσμού (“το φίδι έριξε από το στόμα του... νερό”), με την ανακάλυψη όμως του Δυτικού Ημισφαιρίου, ο λαός του Θεού μπορούσε να τραπεί σε φυγή για την ασφάλεια του (“η γη άνοιξε το στόμα της, και κατάπιε τον ποταμό”). Η γη συμβολίζει την αραιοκατοικημένη αμερικάνικη ήπειρο που αποτέλεσε καταφύγιο για εκείνους που διώκονταν για την πίστη τους.

Συνεπώς, φαίνεται ότι αυτό το νέο θηρίο με κέρατα σαν αρνί, ανεβαίνει από το σχετικά ακατοίκητο Δυτικό Ημισφαίριο. Έρχεται στην εξουσία μετά τους “42 μήνες” της κυριαρχίας του πρώτου θηρίου και τη θανατηφόρα πληγή, που συνέβη στο τέλος του 18^{ου} αιώνα. Προφανώς οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής είναι η μόνη χώρα που εμφανίστηκε στο Δυτικό Ημισφαίριο και έγινε υπερδύναμη μετά τον 18^ο αιώνα, αποκτώντας ουσιαστικά τη μέγιστη δύναμή της τον 20^ο αιώνα, όταν θεραπεύτηκε η θανατηφόρα πληγή. Η φράση **“και ενεργούσε ολόκληρη την εξουσία του πρώτου θηρίου μπροστά του”** (Αποκάλυψη 13:12) δείχνει ότι οι δυο δυνάμεις ενεργούν ταυτόχρονα, αντί να διαδέχεται η μία την άλλη, όπως συμβαίνει με τα θηρία του Δανιήλ 7.

13:11 ΑΡΝΙ Ή ΔΡΑΚΟΝΤΑΣ;

“Και είχε δυο κέρατα, όμοια με κέρατα αρνιού, και μιλούσε σαν δράκοντα” Αποκάλυψη 13:11. Τόσο στον Δανιήλ, όσο και στην Αποκάλυψη τα κέρατα συμβολίζουν δύναμη και εξουσία, μολονότι δεν έχουν πάντα την ίδια μορφή. Στο Δανιήλ 7 το “τρομερό θηρίο” (η ειδωλολατρική Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία) είχε δέκα κέρατα, που συμβόλιζαν τις βάρβαρες φυλές που κατέλαβαν την Αυτοκρατορία (Δανιήλ 7:7,8,19,20). Ένα μικρό κέρασ ανέβηκε ανάμεσά τους, που συμβολίζει

¹⁶ Ο Χριστός είπε: “Γεννήματα από οχιές, πώς μπορείτε να μιλάτε καλά, ενώ είστε πονηροί; Επειδή, από το περίσσειμα της καρδιάς μιλάει το στόμα” Ματθαίον 12:34.

την καταπιεστική Ρωμαιοκαθολική Εκκλησία του Μεσαίωνα (εδ. 8, 20-25). Στο Δανιήλ 8 ένα κριάρι είχε δυο κέρατα, που συμβόλιζαν “τους βασιλιάδες της Μηδίας και της Περσίας” (Δανιήλ 8:20). Το “μεγάλο κέρασ” στον τράγο συμβόλιζε “τον πρώτο βασιλιά... της Ελλάδας”, τον Μέγα Αλέξανδρο (εδ. 21). Τέσσερα κέρατα πήραν τη θέση του μεγάλου κέρατος, συμβολίζοντας τη διαίρεση της Ελληνικής Αυτοκρατορίας (εδ. 8), “από το ένα απ’ αυτά βγήκε ένα μικρό κέρατο, που μεγαλύνθηκε υπερβολικά”, συμβολίζοντας τη διαδοχή από την ειδωλολατρική, στην παπική Ρώμη (εδ. 9-12). Στην Αποκάλυψη 17 το κόκκινο θηρίο έχει δέκα κέρατα, που “είναι δέκα βασιλιάδες, οι οποίοι ακόμα δεν πήραν βασιλεία” (εδ. 12). Σε αυτά τα παραδείγματα τα κέρατα συμβολίζουν αυτοκρατορίες, βασιλείες, βασιλιάδες και καταδυναστευτικές εκκλησίες. Με άλλα λόγια, τα κέρατα συμβολίζουν το κέντρο της δύναμης των πολιτικών και θρησκευτικών φορέων, που καταδυναστεύουν το λαό του Θεού.

Το “**θηρίο που ανεβαίνει από τη γη (οι ΗΠΑ) είχε δυο κέρατα όμοια με κέρατα αρνιού**”, δηλαδή, τα κέρατα φαίνονταν να είναι αγνά και αβλαβή. Όπως είδαμε παραπάνω, τα κέρατα μπορούν να συμβολίζουν βασιλιάδες και εκκλησίες που ασκούν πολιτική δύναμη. Ο “βασιλιάς” των ΗΠΑ είναι ο δημοκρατικά εκλεγμένος πρόεδρος, ενώ η “κρατική εκκλησία” αποτελεί ένα μωσαϊκό προτεσταντικών κυρίως δογμάτων, που απαγορεύεται να ασκήσουν πολιτική εξουσία, εξαιτίας της διάκρισης κράτους και Εκκλησίας. Όλα αυτά φαίνονται σίγουρα τόσο αθώα όσο ένα αρνί. Ωστόσο, η προφητεία αυτή δείχνει ότι αυτά τα δυο κέρατα (η δημοκρατικά εκλεγμένη πολιτική ηγεσία και η ανεξάρτητη, πολυποίκιλη ‘Αμερικανική εκκλησία’), παρά την αθώα παρουσία τους, θα καταστούν η δύναμη και η εξουσία ενός συστήματος με σατανικό πυρήνα που θα “μιλάει σαν δράκοντα”.

Στο δωδέκατο κεφάλαιο, στην ιστορία του δράκοντα, υπάρχει μια περιγραφή για τον τρόπο με τον οποίο μιλάει ο δράκοντα - είναι “ο κατήγορος των αδελφών μας, που τους κατηγορεί... ημέρα και νύχτα” (Αποκάλυψη 12:10). Το θηρίο με κέρατα αρνιού, είναι ένα κράτος και τα κράτη μιλάνε μέσω της νομοθεσίας τους. Συνεπώς, αυτή η προφητεία προλέγει ότι σε νομοθετικό επίπεδο, οι ΗΠΑ θα χαλκεύσουν κατηγορίες εναντίον του αληθινού λαού του Θεού. Δεν είναι ιδιαίτερα δύσκολο να μαντέψουμε το θέμα των κατηγοριών, αφού αυτό το θηρίο θα κάνει (θα αναγκάσει) “**τη γη κι εκείνους που κατοικούν σ’ αυτή να προσκυνήσουν το πρώτο θηρίο, του οποίου η θανατηφόρα πληγή θεραπεύθηκε**” (Αποκάλυψη 13:12). Βλέπουμε κιόλας ότι στόχος του πρώτου θηρίου είναι να “μεταβάλλει καιρούς και νόμους” (Δανιήλ 7:25). Στις επόμενες ενότητες θα δούμε ότι το θηρίο από τη γη (οι ΗΠΑ) θα προσπαθήσει να αναγκάσει τον κόσμο να λατρεύσει σύμφωνα με τους διαστρεβλωμένους “καιρούς και νόμους” που θέσπισε η Ρωμαϊκή Εκκλησία του Μεσαίωνα και θα κατηγορεί και θα διώκει τους Χριστιανούς που αρνούνται να υποταχθούν.

13:13,14 ΦΩΤΙΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟ

“**Και έκανε μεγάλα σημεία, ώστε έκανε να κατεβαίνει και φωτιά από τον ουρανό στη γη μπροστά στους ανθρώπους. Και πλανούσε αυτούς που κατοικούσαν επάνω στη γη, εξαιτίας των σημείων που του δόθηκαν να κάνει μπροστά στο θηρίο, λέγοντας προς εκείνους που κατοικούσαν επάνω στη γη να κάνουν μια εικόνα στο θηρίο, που έχει την πληγή της μάχαιρας, και έζησε**” Αποκάλυψη 13:13,14. Το θηρίο από τη γη έχει δυο κέρατα που συνεργάζονται, το πολιτικό και το θρησκευτικό σύστημα. Το ερώτημα που προκύπτει είναι αν η φωτιά που πέφτει από τον ουρανό προέρχεται από την πολιτική ή τη θρησκευτική πλευρά και αν είναι κυριολεκτική ή μεταφορική φωτιά. Από πολιτική ή στρατιωτική άποψη, οι ΗΠΑ, με τη στρατιωτική δύναμή τους, θα μπορούσαν να κάνουν “**να κατεβαίνει φωτιά από τον ουρανό**” (με συμβατικές ή πυρηνικές βόμβες ή όπλα λέιζερ). Ωστόσο, η εκδήλωση στρατιωτικής δύναμης θα είχε ως στόχο να φοβίσει τους ανθρώπους να υποταχθούν, αντί να τους πλανήσει, όπως αναφέρει η περικοπή.

Ο Χριστός κατέστησε σαφές ότι στον έσχατο καιρό η πλάνη θα προέρθει από ψευδοπροφήτες που θα εμφανιστούν στο όνομά Του (Ματθαίον 24:11). Όπως θα δούμε αργότερα, ένα άλλο όνομα για το θηρίο από τη γη είναι “ ψευδοπροφήτης” (βλ. 16:13 *Η Ανίερη Τριάδα*). Θα πρέπει επίσης να θυμόμαστε ότι σκοπός των παραπλανητικών σημείων είναι να πείσουν **“εκείνους που κατοικούσαν επάνω στη γη να κάνουν μια εικόνα στο θηρίο, που έχει την πληγή της μάχαιρας, και έζησε”**. Η εικόνα είναι ένα θρησκευτικό αντικείμενο λατρείας (ο κόσμος θα αναγκαστεί να **“προσκυνήσουν την εικόνα του θηρίου”**). Όπως είδαμε παραπάνω, **“το θηρίο που έχει την πληγή της μάχαιρας, και έζησε”** συμβολίζει την αποστάτιδα Ρωμαιοκαθολική εκκλησία. Όλα τα στοιχεία σε αυτή την περικοπή υποδηλώνουν μια παραπλανητική θρησκευτική δραστηριότητα από μια εκκλησία, που ισχυρίζεται ότι είναι Χριστιανική και που προστάζει τους ανθρώπους **“να κάνουν μια εικόνα στο θηρίο”**, πείθοντάς τους με **“φωτιά από τον ουρανό”**.

Η φωτιά από τον ουρανό μας θυμίζει την ιστορία του Ηλία, όπως καταγράφεται στο Α΄ Βασιλέων κεφάλαιο 18. Ο βασιλιάς Αχαάβ, ωθούμενος από την ασεβή γυναίκα του Ιεζάβελ, οδηγεί τους Ισραηλίτες να εγκαταλείψουν τη λατρεία του Θεού και να λατρέψουν τον Βάαλ. Ο Ηλίας καλεί το λαό στο βουνό Κάρμηλος και τους προκαλεί: “Μέχρι πότε χωλαίνετε ανάμεσα σε δυο φρονήματα; Αν ο Κύριος είναι Θεός, ακολουθείτε αυτόν· αλλά αν ο Βάαλ, ακολουθείτε τούτον”. Το πλήθος όμως ήταν τόσο μπερδεμένο, που δεν ήξεραν τι να αποκριθούν - “Και ο Λαός δεν του απάντησε ούτε ένα λόγο” (Α΄ Βασιλέων 18:21). Ο Ηλίας προτείνει μια δοκιμασία: Θα φτιάξουν δυο βωμούς, θα γίνουν δυο θυσίες και ο θεός που θα απαντήσει με φωτιά θα είναι ο πραγματικός Θεός.

Πρώτοι ξεκίνησαν οι ιερείς του Βάαλ, χρησιμοποιώντας τη μαγεία και τις τελετουργίες τους, χωρίς όμως να φέρουν φωτιά από τον ουρανό.¹⁷ Μετά τις προσπάθειές τους, ο Ηλίας προφέρει μια απλή προσευχή, “για να γνωρίσει αυτός ο λαός, ότι εσύ ο Κύριος είσαι ο Θεός” (εδ. 37). “Τότε, έπεσε φωτιά από τον Κύριο και κατέφαγε το ολοκαύτωμα, και τα ξύλα, και τις πέτρες, και το χώμα, και έγλειψε το νερό, αυτό που ήταν στο αυλάκι. Και όταν ολόκληρος ο λαός το είδε, έπεσαν μπρούμυτα μπροστά τους, και είπαν: Ο Κύριος, αυτός είναι ο Θεός· ο Κύριος, αυτός είναι ο Θεός” (εδ. 38,39). Η φωτιά που πέφτει από τον ουρανό ήταν ένα ισχυρό θαύμα από τον Θεό και έπεισε το λαό να Τον λατρέψει.

Σε αρκετές περικοπές η υπερφυσική φωτιά είναι ένα σημείο που επιβεβαιώνει την αποδοχή ή την ευλογία του Θεού.¹⁸ Ακόμα και σήμερα το “θαύμα του Αγίου Φωτός”, που συμβαίνει κάθε Πάσχα στο Ναό του Αγίου Τάφου στην Ιερουσαλήμ¹⁹ θεωρείται απόδειξη της παρουσίας και της ευλογίας του Θεού. Ωστόσο ο Θεός, μέσω του Μωυσή, κατέστησε σαφές ότι ο λαός Του δεν πρέπει να πλανηθεί από θαύματα τα οποία συνοδεύονται από εσφαλμένες διδασκαλίες.²⁰

Τις τελευταίες στιγμές της ιστορίας οι άνθρωποι θα πείθονται από θαύματα, αλλά δεν θα είναι μόνο ο Θεός που θα τα κάνει.²¹ “Η επιφάνεια της παρουσίας του (αντίχριστου) θα έρθει με ενέργεια του Σατανά με κάθε δύναμη και *σημεία και τέρατα ψεύδους, και με κάθε απάτη της αδικίας, ανάμεσα σ’ αυτούς που χάνονται· επειδή, δεν δέχθηκαν την αγάπη της αλήθειας για να σωθούν... αλλά βρήκαν ευχαρίστηση στην αδικία”* (Β΄ Θεσσαλονικείς 2:9-12). Ο Χριστός επανειλημμένως προειδοποιεί στο Ματθαίο 24: “Βλέπετε μήπως κάποιος σας πλανήσει... *επειδή,*

¹⁷ Ο Σατανάς μπορεί να ρίξει φωτιά από τον ουρανό (όπως συνέβη στον Ιώβ 1:16), προφανώς και θα ήθελε να είχε απαντήσει στους ιερείς του Βάαλ, με σκοπό να δεσμεύσει ακόμα περισσότερο το λαό στην ειδωλολατρία.

¹⁸ Λευιτικό 9:24, Κριτές 6:21, Β΄ Βασιλέων 1:12, Α΄ Χρονικών 21:26, Β΄ Χρονικών 7:1.

¹⁹ Για αντικρουόμενες απόψεις σχετικά με αυτό το θαύμα βλ. www.holyfire.org και www.greatlie.com

²⁰ “Αν εγερθεί προφήτης ανάμεσά σου ή ενυπνιαστής ονείρων, και σου δώσει ένα σημείο ή τεράστιο, και αληθεύει το σημείο ή το τεράστιο, για το οποίο μίλησε σε σένα, λέγοντας: Ας πάμε πίσω από άλλους θεούς, που δεν γνώρισες, και ας τους λατρεύσουμε, δεν θα δώσεις ακρόαση στα λόγια εκείνου του προφήτη ή εκείνου του ενυπνιαστή ονείρων” Δευτερονόμιο 13:1-3.

²¹ Στον Ιώβ 1:6-12, 16, δείχνει ότι ο Σατανάς μπορεί να ρίξει φωτιά από τον ουρανό.

θα σηκωθούν ψευδόχριστοι και ψευδοπροφήτες, και θα δείξουν μεγάλα σημεία και τέρατα, ώστε να πλανήσουν, ει δυνατόν, και τους εκλεκτούς” (Ματθαίον 24:4,24). Στα κεφάλαια 16 και 19 θα συναντήσουμε και πάλι το θηρίο από τη γη, ως “ψευδοπροφήτη”. Είναι ένα από τα μέλη της ανίερης τριάδας και από εκείνον προέρχονται τα “πνεύματα δαιμόνων, που εκτελούν σημεία” (Αποκάλυψη 16:14).

Όλα τα παραπάνω εδάφια χρησιμοποιούν τη λέξη “σημείο” και είναι η ίδια λέξη που χρησιμοποιείται, για να περιγράψει τα θαύματα που κάνουν οι Χριστιανοί όταν πληρώνονται με το Άγιο Πνεύμα: “Τούτα δε τα σημεία θα παρακολουθούν εκείνους που πίστεψαν: Στο όνομά μου (του Χριστού) θα βγάζουν δαιμόνια· θα μιλούν καινούργιες γλώσσες... θα βάζουν τα χέρια επάνω σε αρρώστους, και θα γιατρεύονται” (Μάρκον 16:17,18).²² Ο Αμερικανός “ψευδοπροφήτης” θα εκμεταλλεύεται υπερφυσικά σημεία, που θα είναι σχεδόν αδύνατο να διακριθούν από τα σημεία και τα θαύματα του Αγίου Πνεύματος, **“κατεβάζοντας και φωτιά από τον ουρανό στη γη μπροστά στους ανθρώπους”**, ώστε να πλανηθούν **“αυτοί που κατοικούσαν επάνω στη γη, εξαιτίας των σημείων που του δόθηκαν να κάνει μπροστά στο θηρίο”** (Αποκάλυψη 13:14).

13:15 Η ΕΙΚΟΝΑ ΤΟΥ ΘΗΡΙΟΥ

Ποιος είναι ο σκοπός του θηρίου από τη γη, σε αυτή την απάτη; Είναι να πείσει **“εκείνους που κατοικούσαν επάνω στη γη να κάνουν μια εικόνα στο θηρίο, που έχει την πληγή της μάχαιρας, και έζησε. Και του δόθηκε η ικανότητα να δώσει πνεύμα στην εικόνα του θηρίου, ώστε η εικόνα του θηρίου να μιλήσει, και να κάνει, όσοι δεν προσκυνήσουν την εικόνα του θηρίου, να θανατωθούν”** Αποκάλυψη 13:14,15. Μια εικόνα ομοιάζει με αυτό που απεικονίζει, έτσι η εικόνα του θηρίου, που θα φτιαχτεί από το θηρίο από τη γη (ΗΠΑ) θα έχει τα χαρακτηριστικά του θηρίου από τη θάλασσα (Ρωμαιοκαθολική εκκλησία του Μεσαίωνα).

Πρώτον, το θηρίο από τη θάλασσα ήταν μια θρησκευτική δύναμη και είχε σχέση με τη λατρεία. **“Και προσκύνησαν το θηρίο... και θα το προσκυνήσουν όλοι αυτοί που κατοικούν επάνω στη γη”** (Αποκάλυψη 13:4,8). Παρομοίως, η **“εικόνα του θηρίου”** εμπλέκεται στη λατρεία: **“Και έκανε (το θηρίο από τη γη) τη γη κι εκείνους που κατοικούν σ’ αυτή να προσκυνήσουν το πρώτο θηρίο”** (Αποκάλυψη 13:12). Παρόλο που οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής έχουν **“ένα διαχωριστικό τείχος”** ανάμεσα στη θρησκεία και το κράτος, αυτή η προφητεία δείχνει ότι το τείχος θα γκρεμιστεί και η κυβέρνηση της Αμερικής, παρακινούμενη από την εκκλησία, θα νομοθετήσει και θα επιβάλει μια συγκεκριμένη θρησκευτική συμπεριφορά.

Δεύτερον, το θηρίο από τη θάλασσα είναι μια παγκόσμια πολιτική δύναμη: **“και του δόθηκε εξουσία επάνω σε κάθε φυλή και γλώσσα και έθνος”** (Αποκάλυψη 13:7). Στην ακμή της εξουσίας της τον Μεσαίωνα, η Ρωμαϊκή Εκκλησία εξουσίαζε όλον τον κόσμο μέσω των Ευρωπαίων υπηκόων. Το θηρίο από τη γη με την εικόνα που θα φτιάξει, θα εξουσιάζει επίσης σε παγκόσμιο πολιτικό επίπεδο: **“Και ενεργούσε ολόκληρη την εξουσία του πρώτου θηρίου”** (εδ. 7) και θα ελέγχει το διεθνές εμπόριο: **“Και έκανε... και να μη μπορεί κανένας να αγοράσει ή να πουλήσει, παρά μονάχα αυτός που έχει το χάραγμα ή το όνομα του θηρίου ή τον αριθμό του ονόματός του”** (εδ. 17). Οι ΗΠΑ θα μπορούσαν σίγουρα να ασκήσουν διεθνή εμπορικό έλεγχο. Μετά την πτώση του κομμουνισμού, οι ΗΠΑ αποτελούν τη μόνη εμπορική και στρατιωτική υπερδύναμη, με εξουσία και επιρροή σε ολόκληρο τον κόσμο.

Το θηρίο από τη θάλασσα εκμεταλλεύεται αυτή τη στρατιωτική δύναμη, για να επιβάλει τα σχέδια του στον κόσμο - **“Προσκύνησαν το θηρίο, λέγοντας: Ποιος είναι όμοιος με το θηρίο; Ποιος μπορεί να πολεμήσει μαζί του;”** (Αποκάλυψη 13:4). Το θηρίο από τη γη δεν έχει δικά του

²² Βλ. επίσης Μάρκον 16:20, Ιωάννην 4:48, 54, 6:2,14,26, 12:18, Πράξεις 2:43, 4:9, 16,22, 5:12,15,16, 8:6,7,13, Α΄ Κορινθίους 14:22, Β΄ Κορινθίους 12:12, Εβραίους 2:4, Αποκάλυψη 16:14, 19:20.

σχέδια, αλλά χρησιμοποιεί την υπερδύναμή του για να **“ενεργήσει ολόκληρη την εξουσία του πρώτου θηρίου... και έκανε τη γη κι εκείνους που κατοικούν σ’ αυτή να προσκυνήσουν το πρώτο θηρίο, του οποίου η θανατηφόρα πληγή θεραπεύθηκε”** (Αποκάλυψη 13:12). Με άλλα λόγια, στον έσχατο καιρό οι ΗΠΑ θα είναι το στρατιωτικό όπλο του συστήματος της Βαβυλώνας (του θηρίου) και αφού έχει την πιο ισχυρή στρατιωτική δύναμη που υπήρξε ποτέ, βρίσκεται σε μια μοναδική θέση να επιβάλει τα θρησκευτικά σχέδια του θηρίου από τη θάλασσα στον υπόλοιπο κόσμο.

Το θηρίο από τη θάλασσα ήταν μια βλάσφημη δύναμη - **“Και του δόθηκε στόμα που μιλούσε μεγάλα, και έλεγε λόγια βλασφημίας”** (Αποκάλυψη 13:5). Βλασφημία σημαίνει να αποδίδονται σε ανθρώπους χαρακτηριστικά και προνομία που ανήκουν αποκλειστικά στον Θεό,²³ χλευάζοντας το λόγο και τη δύναμη του Θεού,²⁴ γνωρίζοντας το νόμο του Θεού, καταπατώντας τον όμως δημοσίως.²⁵ Ένα αξιοσημείωτο παράδειγμα είναι η βλάσφημη προσπάθεια του παπισμού να μεταβάλει το νόμο του Θεού, όπως περιγράφεται στο Δανιήλ 7 (βλ. 13: *Ο Στόχος του Θηρίου να Αλλάξει το Νόμο του Θεού*). Φτιάχνοντας μια εικόνα στο θηρίο, οι ΗΠΑ συνεχίζουν τις ίδιες βλάσφημες προσπάθειες, διεκδικώντας τα προνόμια του Θεού, χλευάζοντας το λόγο Του, νομοθετώντας και επιβάλλοντας αλλαγές στο νόμο Του (αυτό το σημείο θα επεξηγηθεί στην ενότητα 13:16,17 *Το Χάραγμα του Θηρίου*).

Το πλέον χαρακτηριστικό γνώρισμα του θηρίου από τη θάλασσα είναι οι διωγμοί ενάντια των αγίων - **“Του δόθηκε να κάνει πόλεμο με τους αγίους, και να τους νικήσει”** (Αποκάλυψη 13:7). Ο πόλεμος εναντίον των αγίων στον Μεσαίωνα είναι το κεντρικό θέμα της προφητείας των 1260 ετών του Δανιήλ 7 και της Αποκάλυψης 12 - **“Το κέρασ (δηλ. το θηρίο) έκανε πόλεμο με τους αγίους, και υπερίσχυε εναντίον τους... και (δόθηκε) στο χέρι του μέχρι καιρόν και καιρούς, και μισόν καιρό”** (Δανιήλ 7:21,25).²⁶ Παρομοίως, το θηρίο από τη γη θα είναι μια καταδυναστευτική δύναμη μέσω της εικόνας του - **“Και του δόθηκε η ικανότητα να δώσει πνεύμα στην εικόνα του θηρίου... και να κάνει, όσοι δεν προσκυνήσουν την εικόνα του θηρίου, να θανατωθούν”** (Αποκάλυψη 13:15). Αυτή η προφητεία δείχνει ότι στον έσχατο καιρό οι ΗΠΑ θα γίνουν σαν τη Ρωμαιοκαθολική Εκκλησία του Μεσαίωνα, διώκοντας εκείνους που πιστεύουν πραγματικά στον Χριστό.

Η Αποκάλυψη 17:1-6 δείχνει ότι το θηρίο από τη θάλασσα είναι μια εκκλησία που ελέγχει μια ισχυρή πολιτική οντότητα που διώκει το λαό του Θεού. Η εικόνα του θηρίου θα είναι επίσης μια ένωση της εκκλησίας και του κράτους. Από τη στιγμή που συστήνεται από το θηρίο από τη γη, η εικόνα του θηρίου θα είναι μια καταδικαστική ένωση εκκλησίας και κράτους, που θεσμοθετείται από τις ΗΠΑ. Θα απαιτεί συμμόρφωση με τις θρησκευτικές απαιτήσεις της Ρωμαιοκαθολικής θρησκείας υπό την απειλή θανάτου για όποιον δεν επιδεικνύει υπακοή (**“Και έκανε τη γη κι εκείνους που κατοικούν σ’ αυτή να προσκυνήσουν το πρώτο θηρίο, του οποίου η θανατηφόρα πληγή θεραπεύθηκε”** Αποκάλυψη 13:12). Σε όλη την ιστορία οι ΗΠΑ δεν ενεπλάκησαν, σε επίσημο επίπεδο, με θρησκευτικά θέματα, αυτή όμως η προφητεία δείχνει ότι, αν και φαίνεται απίστευτο τώρα, η κατάσταση θα αλλάξει και οι ΗΠΑ θα γίνουν ο διώκτης του πιστού υπόλοιπου του Θεού.

²³ Οι Φαρισαίοι κατηγορήσαν τον Χριστό ότι βλασφήμησε, επειδή αποκάλυψε τον εαυτό του “γιο του Θεού” (Ιωάννην 10:30-33, 8:58,59, Ματθαίον 26:64,65) και ισχυρίστηκε ότι έχει την εξουσία να συγχωρεί αμαρτίες (Μάρκον 2:5-7).

²⁴ Στο σταυρό οι Φαρισαίοι χλεύασαν τον ισχυρισμό του Χριστού ότι θα ανοικοδομήσει το ναό (το σώμα Του) σε τρεις μέρες (Μάρκον 15:29) και ο ασεβής κλέφτης στο σταυρό Τον χλεύασε που δεν μπορούσε να σώσει τον εαυτό Του (Λουκάν 23:39). Οι προσβολές αυτές ονομάζονται βλασφημία.

²⁵ “Εσύ που καυχάσαι στον νόμο, ατιμάζεις τον Θεό με την παράβαση του νόμου; Επειδή, όπως είναι γραμμένο, το όνομα του Θεού εξαιτίας σας δυσφημείται ανάμεσα στα έθνη” Ρωμαίους 2:23,24.

²⁶ Βλ. επίσης Δανιήλ 11:35, Αποκάλυψη 12:13-17.

13:16,17 ΤΟ ΧΑΡΑΓΜΑ ΤΟΥ ΘΗΡΙΟΥ

“Και έκανε όλους, τους μικρούς και τους μεγάλους, και τους πλουσίους και τους φτωχούς, και τους ελεύθερους και τους δούλους, να πάρουν χάραγμα επάνω στο δεξί τους χέρι ή επάνω στο μέτωπό τους’ και να μη μπορεί κανένας να αγοράσει ή να πουλήσει, παρά μονάχα αυτός που έχει το χάραγμα ή το όνομα του θηρίου ή τον αριθμό του ονόματός του” Αποκάλυψη 13:16,17.

Για σχεδόν 2000 χρόνια το χάραγμα του θηρίου γίνεται αντικείμενο εικασιών και ευφάνταστων προβλέψεων. Εμπορικά σήματα ή τατουάζ έχουν θεωρηθεί ως το χάραγμα του θηρίου, ενώ τα τελευταία χρόνια η προσοχή έχει επικεντρωθεί στα εμφυτευμένα μικροσίπ. Δεδομένου ότι όλα αυτά θα μπορούσαν να συμβούν (και ο Σατανάς σίγουρα θα μπορούσε να δημιουργήσει έναν αντιπερισπασμό, για να απομακρύνει την προσοχή του κόσμου από τα αληθινά θέματα), υπάρχουν σημαντικές ενδείξεις στην Αγία Γραφή για το ποια είναι η αληθινή φύση του χαράγματος.

Μια σωστή κατανόηση του χαράγματος δεν είναι μόνο θέμα άσκοπης περιέργειας. Η πιο τρομερή προειδοποίηση που δίνεται στη Βίβλο είναι ενάντια της λήψης του Χαράγματος του Θηρίου: “Όποιος προσκυνάει το θηρίο και την εικόνα του, και παίρνει το χάραγμα επάνω στο μέτωπό του ή επάνω στο χέρι του, θα πει κι αυτός από το κρασί του θυμού του Θεού, που είναι κερασμένο ανόθευτο μέσα στο ποτήρι της οργής του’ και θα βασανιστεί με φωτιά και θειάφι μπροστά στο Αρνίο” (Αποκάλυψη 14:9,10).

Ένα σημαντικό χαρακτηριστικό του χαράγματος είναι ότι βρίσκεται **“επάνω στο δεξί τους χέρι ή επάνω στο μέτωπό τους”**. Σίγουρα οι αναγνώστες της Αποκάλυψης του πρώτου αιώνα μ.Χ., όταν γράφτηκε το βιβλίο, θα θυμόνταν τα λόγια του Μωυσή προς το λαό Ισραήλ: “Αυτές είναι οι εντολές, τα διατάγματα, και οι κρίσεις, όσες πρόσταξε ο Κύριος ο Θεός... θα είναι στην καρδιά σας... θα τα δέσεις για σημείο επάνω στα χέρι σου, και θα είναι ως προμετωπίδια ανάμεσα στα μάτια σου” (Δευτερονόμιο 6:1,6,8, 11:13,18). Σε αυτά τα εδάφια, βλέπουμε ότι οι εντολές του Θεού είναι ένα σημείο (σημάδι), δεμένες στα χέρια και στα μέτωπα. Μέχρι και σήμερα οι ορθόδοξοι Εβραίοι λαμβάνουν αυτή την εντολή με τη κυριολεκτική της σημασία, έτσι φτιάχνουν μικρά κουτάκια όπου τοποθετούν ένα αντίγραφο του νόμου του Θεού μέσα και τα δένουν στα χέρια και στα μέτωπά τους. Η πραγματική ουσία του θέματος όμως βρίσκεται στο νόμο που έχουμε “στην καρδιά” μας.

Στη Καινή Διαθήκη ο Θεός υπόσχεται: “Θα δώσω τους νόμους μου στη διάνοιά τους, και θα τους γράψω επάνω στην καρδιά τους” (Εβραίους 8:10). Από την “καρδιά” ξεκινούν οι σκέψεις (συμβολίζονται από το μέτωπο) και οι πράξεις (συμβολίζονται από το χέρι). Από αυτό το εδάφιο στο Δευτερονόμιο μπορούμε να υποθέσουμε ότι το θηρίο θα προσπαθήσει να αντικαταστήσει το νόμο του Θεού με δικούς του νόμους και θα προσπαθήσει να εμψυχήσει τους αντιχριστιανικούς νόμους “στη διάνοια και στην καρδιά” ή τουλάχιστον στις πράξεις εκείνων που υποτάσσονται στο θηρίο.

Η αναφορά του χεριού και του μετώπου συναντάται επίσης στην Έξοδο 13 και παρέχει μια ακόμα ένδειξη για την ταυτότητα του χαράγματος. Ο Μωυσής επανέλαβε στο λαό τις εμπειρίες τους από όταν “βγήκαν από την Αίγυπτο, από οίκο δουλείας” (εδ. 3) και τους είπε να τηρούν τη Γιορτή των Αζύμων ως ενθύμιο της απελευθέρωσης. “Θα τρως άζυμα επτά ημέρες’ και κατά την έβδομη ημέρα θα είναι γιορτή στον Κύριο... Και κατά την ημέρα εκείνη θα αναγγείλεις στον γιο σου, λέγοντας: αυτό γίνεται για εκείνο που ο Κύριος έκανε σε μένα, όταν βγήκα από την Αίγυπτο. Και τούτο θα είναι σε σένα για *σημείο επάνω στο χέρι σου, και για ενθύμηση ανάμεσα στα μάτια σου*, για να είναι ο νόμος του Κυρίου στο στόμα σου... *Θα τηρείς, λοιπόν, αυτόν τον νόμο στην εποχή του*” (Έξοδος 13:8-10). Αναφέρεται ξανά ο νόμος του Θεού και η συμβολική σημασία είναι εμφανής - η τήρηση της θρησκευτικής γιορτής ενθύμησης “στην εποχή της” είναι “σημείο επάνω στο χέρι σου και ενθύμηση ανάμεσα στα μάτια σου”. Αυτό το εδάφιο υποδηλώνει ότι το χάραγμα

του θηρίου θα μπορούσε να είναι μια θρησκευτική γιορτή ενθύμησης, δήθεν μέρος του νόμου του Θεού, ενώ στην πραγματικότητα είναι ένα κίβδηλο σημείο που τιμά το βασίλειο του Σατανά.

Συνδυάζοντας αυτά τα δύο εδάφια με το γεγονός ότι ο Σατανάς πάντα προσπαθεί να παραποιήσει ότι κάνει ο Θεός γίνεται προφανές ότι είναι πιθανή μια παραποίηση της εντολής του Σαββάτου, μέρος του νόμου του Θεού και μια γιορτή ενθύμησης της δημιουργίας και της λύτρωσης. Θα αναμέναμε μια αλλαγή στο Σάββατο, επειδή στόχος του θηρίου, όπως παρουσιάζεται στο Δανιήλ 7, είναι “να μεταβάλλει καιρούς και νόμους” (Δανιήλ 7:25). Το Σάββατο είναι το μόνο σημείο των Δέκα Εντολών που σχετίζεται με τον χρόνο. Αλλάζοντας το νόμο του Θεού ο Σατανάς προσπαθεί να αποδείξει ότι έχει περισσότερη εξουσία από τον Θεό που έδωσε το νόμο και αυτός ακριβώς είναι ο απώτερος σκοπός του - “Ο άνθρωπος της αμαρτίας (ο Σατανάς)... θα αντιτάσσεται και θα υπερυψώνει τον εαυτό του ενάντια σε κάθε έναν που λέγεται θεός ή σέβασμα, ώστε να καθίσει στον ναό του Θεού ως Θεός, αποδεικνύοντας τον εαυτό του ότι είναι Θεός” (Β΄ Θεσσαλονικείς 2:3,4).

Ο νόμος του Θεού είναι αιώνιος και αμετάβλητος και γι’ αυτό το θηρίο μπορεί μόνο να “διανοηθεί να μεταβάλλει” αυτόν τον νόμο. Ωστόσο, με την αλλαγή του Σαββάτου σε Κυριακή, μια αλλαγή που δεν βρίσκει στήριξη στην Αγία Γραφή, ο Σατανάς έχει καταφέρει να εξαπατήσει την πλειοψηφία σχεδόν του Χριστιανικού κόσμου. Δεν είναι βέβαια αυτή η έννοια του Χάραγματος του Θηρίου. Χριστιανοί που τηρούν την Κυριακή εξαιτίας της παράδοσης ή επειδή έχουν διδαχτεί ότι είναι “η ημέρα του Κυρίου” και δεν έχουν μια σαφή διδασκαλία σχετικά με την τέταρτη εντολή, ο Θεός δεν θεωρεί ενόχους εκείνους που παραβιάζουν νόμους που δεν γνωρίζουν.²⁷ Όπως και να έχει είναι η εικόνα του θηρίου η οποία “**κάνει όλους... να πάρουν χάραγμα**” και η εικόνα του θηρίου δεν έχει υπάρξει ακόμα. Ωστόσο, όταν το Σάββατο γίνει ένα παγκόσμιο θέμα και αποκαλυφθεί πως το κίβδηλο Σάββατο δεν υποστηρίζεται στην Αγία Γραφή, εκείνοι που θα επιλέξουν ακόμα και τότε να υπακούσουν στο θηρίο παρά στην Αγία Γραφή, για να αποφύγουν την τιμωρία και τις κυρώσεις (“**και να μη μπορεί κανένας να αγοράσει ή να πουλήσει**”), θα λάβουν το Χάραγμα του Θηρίου.

Η πίεση για συμμόρφωση δεν θα γίνει μόνο με οικονομικές κυρώσεις. “**Δόθηκε να κάνει όσοι δεν προσκυνήσουν την εικόνα του θηρίου, να θανατωθούν**” (Αποκάλυψη 13:15). Το θανατικό διάταγμα θα είναι η τελική εκδήλωση του “βδελύγματος της Ερήμωσης” (βλ. 10: *Το βδέλυγμα της ερήμωσης*) και σύμφωνα με τον Ιησού Χριστό, αποτελεί σημείο για τους πιστούς να “φεύγουν προς τα βουνά” (Ματθαίον 24:15,16).

ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΕΠΙΝΟΗΣΗ

Στην εποχή της Αγίας Γραφής η λέξη “χάραγμα” είχε την εξής έννοια: “Ένα σημάδι ή μία σφραγίδα που φτιάχτηκε με κοφτερό όργανο σε μια επιφάνεια, μια αποτύπωση, ένα εργόχειρο, ένα αντικείμενο που φτιάχτηκε με τέτοιο τρόπο”²⁸ Η λέξη εμφανίζεται μόνο οκτώ φορές στην Αγία Γραφή και οι επτά βρίσκονται στο βιβλίο της Αποκάλυψης όπου αναφέρονται στο “Χάραγμα του Θηρίου”. Η άλλη περίπτωση βρίσκεται στις Πράξεις 17.

Ο Παύλος βρισκόταν στην Αθήνα και “Το πνεύμα του παροξυνόταν μέσα του, επειδή έβλεπε την πόλη να είναι γεμάτη από είδωλα” (Πράξεις 17:16). Κήρυξε στους φιλοσόφους που συγκεντρώθηκαν στην αγορά για “τον άγνωστο Θεό”, τον οποίο οι άνθρωποι προσπάθησαν “να ψηλαφίσουν και να τον βρουν” “στους καιρούς της άγνοιας”. Ο Παύλος όμως τους βεβαίωσε ότι “δεν είναι μακριά από κάθε έναν από μας ξεχωριστά για τον λόγο ότι, μέσα σ’ αυτόν ζούμε και κινούμαστε και υπάρχουμε... επειδή, και δικό του γένος είμαστε. Αφού, λοιπόν, είμαστε γένος του

²⁷ “Αμαρτία, όμως, δεν λογαριάζεται, όταν δεν υπάρχει νόμος” Ρωμαίους 5:13.

²⁸ Friberg Greek Lexicon

Θεού, δεν πρέπει να νομίζουμε τον Θεό ότι είναι όμοιος με χρυσάφι ή ασήμι ή πέτρα, *χαραγμένα με τέχνη και επινόηση ανθρώπου*” (αρχ. *χαράγματι τέχνης και ενθυμήσεως ανθρώπου*) Πράξεις 17:27-29. Βλέπουμε ότι το χάραγμα είναι κάτι που έχει δημιουργηθεί από τον άνθρωπο και αντιπροσωπεύει έναν ψεύτικο θεό (επινόηση ανθρώπου). Η ιστορία του Ιεροβοάμ στην Α΄ Βασιλέων δείχνει ότι η μεταβολή των ημερών ενθυμήσεως που έχει θεσπίσει ο Θεός αποτελεί “επινόηση ανθρώπου” και είναι βδέλυγμα για το Θεό. Ο Ιεροβοάμ, με ένα επαναστατικό πνεύμα προσπαθούσε να θεσπίσει τη δική του θρησκευτική εξουσία,²⁹ “έκανε μια γιορτή στον όγδοο μήνα, τη 15^η ημέρα του μήνα, σαν τη γιορτή του Ιούδα, και ανέβηκε επάνω στο θυσιαστήριο... και εγκατέστησε στη Βαιθήλ τους ιερείς των ψηλών τόπων, που είχε κάνει. Και ανέβηκε επάνω στο θυσιαστήριο, που είχε κάνει στη Βαιθήλ, τη 15^η ημέρα του όγδοου μήνα, τον μήνα που είχε εφεύρει από την καρδιά του και έκανε γιορτή στους γιους του Ισραήλ” (Α΄ Βασιλέων 12:26-33).

Ακριβώς όπως και στο κήρυγμα του Παύλου στην Αθήνα, το *χάραγμα* ήταν “επινόηση ανθρώπου”, έτσι και η αλλαγή της γιορτής που έκανε ο Ιεροβοάμ ήταν κάτι που “είχε εφεύρει από την καρδιά του”. Σε ολόκληρη την Παλαιά Διαθήκη οι ασεβείς βασιλείς του Ισραήλ καταδικάζονται επειδή “δεν απομακρύνθηκ(αν) από τις αμαρτίες του Ιεροβοάμ, που έκανε τον Ισραήλ να αμαρτήσει” (Β΄ Βασιλέων 10:31 κτλ). Ο αμαρτωλός, φυσικός άνθρωπος, αναζητώντας την αυτοεξύψωση προσπαθεί πάντοτε να αντικαταστήσει το τέλει έργο του Θεού με τη δική του ανθρώπινη προσπάθεια. Η σωτηρία μέσα από την ανθρώπινη προσπάθεια είναι το θεμέλιο κάθε ψεύτικης θρησκείας.

Ο αληθινός Χριστιανισμός, αντιθέτως, βασίζεται στο ολοκληρωμένο έργο του Θεού. Αυτό συμβολίζεται με το Σάββατο και για αυτό το λόγο ο Σατανάς μάχεται εναντίον του και προσπαθεί να το αντικαταστήσει με κάποια ‘δική του επινόηση’. Το θέμα δεν έχει να κάνει με το αν λατρεύουμε στη “σωστή” ημέρα, αλλά έχει να κάνει με τη στάση μας όσον αφορά την εμπιστοσύνη μας στο έργο δημιουργίας που ο Θεός έχει ήδη ολοκληρώσει για εμάς, σε αντίθεση με τις δικές μας προσπάθειες αυτοδικαίωσης. Το ψεύτικο Σάββατο “ ανθρώπινης επινόησης” συμβολίζει τις ανθρώπινες προσπάθειες σωτηρίας.

Η Ρωμαιοκαθολική Εκκλησία στις επίσημες κατηχητικές εκδόσεις δηλώνει περήφανα ότι άλλαξε την ημέρα λατρείας από Σάββατο σε Κυριακή, ‘επινοώντας’ μία καινούργια ημέρα λατρείας και ανάπαυσης. Ένα από τα πολλά παραδείγματα που υπάρχουν βρίσκεται στο “*The Catechism Simply Explained*” (*Η Κατήχηση με απλά λόγια*) που αναφέρει τα εξής:

“Ποια είναι η τρίτη εντολή;”

“Η τρίτη εντολή λέει: Να θυμάσαι την ημέρα του Σαββάτου.”

“Τι μας προστάζει η τρίτη εντολή;”

“Η τρίτη εντολή μας προστάζει να αγιάζουμε την Κυριακή”.

---

²⁹ Ο Σολομώντας μέσω των γάμων του με ειδωλολάτρισσες γυναίκες, οδήγησε το λαό Ισραήλ στην ειδωλολατρία. Για το λόγο αυτό ο Θεός, μέσω του προφήτη Αχιά, είπε στον Ιεροβοάμ (επιστάτης στην υπηρεσία του Σολομώντα) ότι θα αποσχίσει δέκα από τις δώδεκα φυλές του Ισραήλ από το γιο του Σολομώντα και θα τις δώσει στον Ιεροβοάμ (Α΄ Βασιλέων 11: 26-40). Αυτό συνέβη όταν ο γιος του Σολομώντα, Ροβοάμ έκανε την ανοησία να ακούσει τις συμβουλές των νέων που συναναστρέφονταν μαζί του (Α΄ Βασιλέων 12:1-19). Ο Ιεροβοάμ όμως κατανοούσε ότι αυτό δεν επρόκειτο να είναι μια μόνιμη διευθέτηση (ο Θεός του είχε πει “θα είσαι βασιλιάς στον Ισραήλ... όμως όχι για πάντα” Α΄ Βασιλέων 11:37,39). Επαναστατώντας εναντίον του Θεού, προσπάθησε να διασφαλίσει ότι οι δέκα φυλές δεν θα επέστρεφαν στους απογόνους του Δαβίδ λόγω της λατρείας τους στο ναό της Ιερουσαλήμ. “Και ο Ιεροβοάμ είπε στην καρδιά του: Τώρα, η βασιλεία θα επιστρέψει στον οίκο του Δαβίδ, αν αυτός ο λαός ανέβει για να προσφέρει θυσίες στον οίκο του Κυρίου στην Ιερουσαλήμ, τότε η καρδιά αυτού του λαού θα επιστρέψει στον κύριό του, τον Ροβοάμ, βασιλιά του Ιούδα, και θα με θανατώσουν”. Ως εκ τούτου ο βασιλιάς έκανε δύο μοσχάρια από χρυσό και είπε στο λαό “Φτάνει σε σας να αναβαίνετε στην Ιερουσαλήμ, να, οι θεοί σου, Ισραήλ, που σε ανέβασαν από την Αίγυπτο... Και ο Ιεροβοάμ έκανε μια γιορτή στον όγδοο μήνα, τη 15η ημέρα του μήνα, σαν τη γιορτή του Ιούδα, και ανέβηκε επάνω στο θυσιαστήριο... τον μήνα που είχε εφεύρει από την καρδιά του” (Α΄ Βασιλέων 12:26-33).

“Η άγια ημέρα των Εβραίων ήταν η ημέρα του Σαββάτου· εμείς οι Χριστιανοί τηρούμε την Κυριακή ως άγια ημέρα. Η Εκκλησία, με την εξουσία που της δόθηκε από τον Θεό, άλλαξε την τήρηση του Σαββάτου σε Κυριακή”.³⁰

Η ίδια παραδοχή βρίσκεται στην Καθολική Εγκυκλοπαίδεια: “Οι δέκα Εντολές καταγράφονται δυο φορές στην Παλαιά Διαθήκη, στην Έξοδο κεφάλαιο 20 και στο Δευτερονόμιο κεφάλαιο 5, αλλά δίνονται συνοπτικά και στην Καθολική Διδασκαλία... η Εκκλησία, αφού άλλαξε την ημέρα της ανάπαυσης από το Εβραϊκό Σάββατο ή την έβδομη ημέρα, στην πρώτη ημέρα της εβδομάδος, άλλαξε την έννοια της τρίτης εντολής, ώστε να αναφέρεται στην Κυριακή ως την ημέρα του Κυρίου που πρέπει να τηρούμε άγια”.³¹

Ο Σατανάς δεν επέλεξε τυχαία το Σάββατο ως εκείνο το σημείο του νόμου που θα δεχόταν ιδιαίτερες επιθέσεις. Κατ’ αρχήν, το Σάββατο είναι η μοναδική εντολή που ορίζει ποιος είναι ο Θεός. Το Σάββατο αναγνωρίζει ότι “Δημιούργησε ο Κύριος τον ουρανό και τη γη, τη θάλασσα και όλα όσα βρίσκονται σ’ αυτά, και κατά την έβδομη ημέρα αναπαύθηκε” (Έξοδος 20:11). Είναι ο Θεός δημιουργός και όχι οποιασδήποτε δημιουργίας, αλλά ο Θεός που αποκαλύπτεται στη Γένεση και που ολοκληρώνει το έργο της δημιουργίας Του αναπαυόμενος την έβδομη ημέρα. Κάθε θρησκεία ισχυρίζεται ότι λατρεύει τον “Θεό” και μερικές, όπως το Ισλάμ, διατείνονται ότι λατρεύουν “τον Θεό του Αβραάμ”, απορρίπτοντας όμως το Σάββατο σπάνε τον συνδυαστικό κρίκο με τον Δημιουργό του ουρανού και της γης.³²

Στη δεύτερη αναφορά στο νόμο του Θεού στο Δευτερονόμιο, το Σάββατο παρουσιάζεται ως ενθύμιο σωτηρίας: “να τηρείς την ημέρα του Σαββάτου... και να θυμάσαι ότι ήσουν δούλος στη γη της Αιγύπτου· και ο Κύριος ο Θεός σου σε έβγαλε από εκεί με κραταιό χέρι και με απλωμένο βραχίονα” (Δευτερονόμιο 5:15). Υπενθυμίζοντάς μας την παντοδυναμία του Θεού, το Σάββατο στρέφει την προσοχή μας στον Θεό που αποκαλύπτεται στην Αγία Γραφή και όχι στους θεούς που παρουσιάζονται σε άλλες ‘γραφές’ ή σε φιλοσοφικά κινήματα. Είναι εξαιρετικά σημαντικό ότι οι απόστολοι “ως μια ψυχή” ανέφεραν την εντολή του Σαββάτου (Έξοδος 20:11), για να αναγνωρίσουν “τον Θεό, που έκανε τον ουρανό και τη γη και τη θάλασσα, και όλα όσα είναι μέσα σ’ αυτά”, καθώς Του ζητούσαν να τους δώσει δύναμη και θάρρος, για να αντιμετωπίσουν τις απειλές των Εβραϊκών θρησκευτικών αρχών (Πράξεις 4:23-31). Οι απειλές που αντιμετώπισαν προεικονίζουν τις εμπειρίες του λαού του Θεού στη διάρκεια των διωγμών στη Μεγάλη Θλίψη.

ΕΠΙΘΕΣΗ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΑΙΩΝΙΑ ΔΙΑΘΗΚΗ

Ένας βασικός λόγος που ο Σατανάς επιτίθεται στο Σάββατο είναι επειδή αποτελεί σημείο της Αιώνιας Διαθήκης. Στην ενότητα 11:19 *Η Κιβωτός της Διαθήκης* και στο Παράρτημα 9, είδαμε ότι η Νέα Διαθήκη έχει τέσσερα στοιχεία και όλα δέχονται επίθεση από το Σατανά και το εκτελεστικό του όργανο, το θηρίο. Το πρώτο στοιχείο της διαθήκης είναι η υπόσχεση του Θεού να καταστήσει τον λαό Του μια ευλογία για τον κόσμο, ένα “άγιο ιεράτευμα” (Α΄ Πέτρου 2:5). Στο σύστημα όμως του θηρίου το ιερατείο του κάθε πιστού αντικαθίσταται από τους κληρικούς και ο πιστός γίνεται ένας απαθής θεατής. Ιδιαίτερα το Σάββατο, είναι η ημέρα που όρισε ο Θεός για να διακονήσουν τα παιδιά Του στον κόσμο και ο Χριστός απέδειξε αυτό ακριβώς με το να επιλέξει να κάνει τα

³⁰ Η Canon Cafferata, *The Catechism Simply Explained*, στο Smith, *Daniel and the Revelation Review and Herald*, 1972 σ. 611

³¹ The Catholic Encyclopedia, άρθρο *The Ten Commandments*.

³² Η πλειοψηφία εκείνων που δεν δέχονται το Σάββατο, δεν σημαίνει ότι το έχουν απορρίψει, απλώς δεν το έχουν εξετάσει καν. Όμως κάποια στιγμή στην ιστορία η θρησκεία τους απέρριψε την έβδομη ημέρα του Σαββάτου και αυτό ήταν το σημείο για να ασκήσει την επιρροή του ο Σατανάς. Στο τέλος του κόσμου, το Σάββατο θα είναι ένα τόσο σοβαρό θέμα, ώστε είτε όλοι θα το δεχθούν (μαζί με τον “Κύριο του Σαββάτου τον Ιησού” Μάρκον 2:28) είτε θα το απορρίψουν και θα βρεθούν υπό την εξουσία του θηρίου.

περισσότερα θαύματα την ημέρα του Σαββάτου. Με την αλλαγή του Σαββάτου σε μια ώρα 'θεατρικής' λατρείας την Κυριακή παρά μιας ημέρας συμμετοχής στη λατρεία και διακονίας την έβδομη ημέρα που ευλόγησε ο Θεός, το θρησκευτικό σύστημα του θηρίου εξουδετέρωσε τη βασική παροχή χρόνου που έδωσε ο Θεός στα παιδιά Του, για να γίνουν ευλογία στον κόσμο, όπως τους προόρισε η Διαθήκη Του.

Το δεύτερο στοιχείο της Αιώνιας Διαθήκης είναι οι απαιτήσεις του Θεού, δηλαδή ο νόμος Του - "Αυτή είναι η διαθήκη που θα κάνω... θα δώσω τους νόμους μου στη διάνοιά τους, και θα τους γράψω επάνω στην καρδιά τους" (Εβραίους 8:10). Μια ευθεία επίθεση εναντίον του νόμου από τον Σατανά θα ήταν αναποτελεσματική, επειδή οι περισσότερες εντολές, όπως το να τιμάμε τους γονείς ή να μη πράττουμε φόνο, μοιχεία και κλοπή, θεωρούνται αρχές υπέρ του γενικού συμφέροντος της κοινωνίας. Αλλά με την αλλαγή της τέταρτης εντολής από την έβδομη ημέρα που όρισε ο Θεός στην πρώτη της εβδομάδας, το σύστημα του θηρίου δείχνει την περιφρόνησή του για ολόκληρο το νόμο του Θεού - "Επειδή, όποιος φυλάξει ολόκληρο τον νόμο, φταίξει όμως σε ένα, έγινε ένοχος σε όλα" (Ιακώβου 2:10). Ιδιαίτερα η εντολή του Σαββάτου είναι σαν το δέντρο στον κήπο της Εδέμ - ο μόνος λόγος που κάποιος θα την τηρήσει είναι επειδή 'το είπε ο Θεός'. Συνεπώς το Σάββατο είναι ένα σημείο της προθυμίας μας να υπακούσουμε, όχι μόνο στις επιταγές της λογικής και του κοινωνικού καθεστώτος αλλά και στον απλό λόγο του Θεού. Αυτό το σημείο θα είναι ιδιαίτερα κρίσιμο στη Μεγάλη Θλίψη, όταν η "εικόνα του θηρίου" θα στηθεί και θα προστάξει τον κόσμο σε παγκόσμιο επίπεδο να παραβιάσουν το νόμο του Θεού υπό την απειλή του θανάτου.

Το τρίτο στοιχείο της Διαθήκης είναι η παροχή σωτηρίας για εκείνους που έχουν παραβιάσει τις εντολές, δηλαδή η θυσία του Χριστού. Το Σάββατο είναι σύμβολο σωτηρίας και βρίσκεται στην καρδιά του νόμου του Θεού. "Να τηρείς την ημέρα του Σαββάτου... και να θυμάσαι, ότι ήσουν δούλος στη γη της Αιγύπτου· και ο Κύριος ο Θεός σου σε έβγαλε από εκεί με κραταιό χέρι και με απλωμένο βραχίονα· για αυτό, ο Κύριος ο Θεός σου σε πρόσταξε να τηρείς την ημέρα του Σαββάτου" (Δευτερονόμιο 5:12-15). Η σκλαβιά στην Αίγυπτο είναι σύμβολο της σκλαβιάς στην αμαρτία. Η απελευθέρωση από τη σκλαβιά ώστε οι Ισραηλίτες να αναπαυθούν από την υποχρέωση να φτιάχνουν τούβλα ως δούλοι στην Αίγυπτο, ήταν η πεμπτουσία της σωτηρίας τους. Με παρόμοιο τρόπο το Σάββατο μας υπενθυμίζει ότι απελευθερωθήκαμε από τη δουλεία της αμαρτίας.

Ο Θεός δεν μας λυτρώνει μόνο από τη σκλαβιά, αλλά και μας ανακαινίζει ως ένα νέο κτίσμα. Γινόμαστε μέλη της βασιλικής οικογένειας και αυτό συμβολίζεται από το Σάββατο. "Να θυμάσαι την ημέρα του Σαββάτου... επειδή, σε έξι ημέρες δημιούργησε ο Κύριος τον ουρανό και τη γη, τη θάλασσα, και όλα όσα βρίσκονται σ' αυτά, και κατά την έβδομη ημέρα αναπαύθηκε· γι' αυτό ο Κύριος ευλόγησε την ημέρα του Σαββάτου, και την αγίασε" (Εξοδος 20:8-11). Η αρχική δημιουργία αξίζει περισσότερη δοξολογία και τιμή από ότι μπορούμε να εκφράσουμε ποτέ. Το Σάββατο όμως συμβολίζει τη νέα δημιουργία, που γινόμαστε χάρη στη θυσία του Χριστού για εμάς. "Και πέθανε για χάρη όλων, ώστε αυτοί που ζουν, να μη ζουν πλέον για τον εαυτό τους, αλλά γι' αυτόν που πέθανε και αναστήθηκε για χάρη τους... Γι' αυτό, αν κάποιος είναι εν Χριστώ, είναι καινούργιο κτίσμα· τα αρχαία πέρασαν, να! τα πάντα έγιναν καινούργια" (Β' Κορινθίους 5:15-17).

Η ανάπαυση του Σαββάτου συμβολίζει το γεγονός ότι ο Θεός πραγματοποίησε τη σωτηρία μας, όχι επειδή το αξίζουμε εξαιτίας των καλών μας πράξεων ή της υπακοής μας, αλλά εξαιτίας της χάρις Του. "Επειδή, είπε σε κάποιο μέρος για την έβδομη ημέρα τα εξής: «Και ο Θεός, κατά την έβδομη ημέρα, κατέπαυσε από όλα τα έργα του»... επομένως, απομένει κατάπαυση (αρχ. σαββατισμός) στον λαό του Θεού. Επειδή, αυτός που μπήκε μέσα στη κατάπαυσή του,

κατέπαυσε και ο ίδιος από τα έργα του, όπως και ο Θεός από τα δικά του” (Εβραίους 4:4-10).³³ Το Σάββατο συμβολίζει ότι ο Θεός έκανε όλα όσα είναι απαραίτητα για τη σωτηρία μας και εμείς μπορούμε να αναπαυθούμε στο ολοκληρωμένο έργο Του.

Το τέταρτο στοιχείο της Αιώνιας Διαθήκης, είναι το ‘σημείο’ της Διαθήκης, με τον κεντρικό ρόλο και τον συμβολισμό του Σαββάτου σε κάθε διάσταση της Διαθήκης, είναι πολύ φυσικό το Σάββατο να είναι σημείο διαθήκης. Δεν μας εκπλήσσει ότι ο Σατανάς, ο μέγας απατεώνας, θα επιτεθεί στο Σάββατο, θα “διανοηθεί να (το) μεταβάλλει” σε μια ημέρα δικής του επινόησης και ότι θα καταστήσει το ψεύτικο Σάββατο σημείο (χάραγμα) της βασιλείας του.

13:18 ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΚΑΙ Ο ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΟΥ ΘΗΡΙΟΥ

“Εδώ είναι η σοφία· όποιος έχει τον νου, ας λογαριάσει τον αριθμό του θηρίου· επειδή, είναι αριθμός ανθρώπου, και ο αριθμός του είναι 666” Αποκάλυψη 13:18. Το χάραγμα του θηρίου και ο αριθμός του θηρίου είναι αλληλένδετα. Το χάραγμα του θηρίου ονομάζεται **“το χάραγμα ή το όνομα του θηρίου”** και “το χάραγμα του ονόματός του” (Αποκάλυψη 13:17, 14:11). Ο αριθμός του θηρίου ονομάζεται επίσης **“αριθμός του ονόματός του (θηρίου)”** (Αποκάλυψη 13:17). Εκείνοι “που φυλάττουν τις εντολές του Θεού και την πίστη του Ιησού” θα “νικήσουν ενάντια στο θηρίο και ενάντια στην εικόνα του, κι ενάντια στο χάραγμά του, και ενάντια στον αριθμό του ονόματός του” (Αποκάλυψη 14:12, 15:2).

Είδαμε ότι το θηρίο που ανεβαίνει από τη θάλασσα συμβολίζει τη Ρωμαιοκαθολική Εκκλησία του Μεσαίωνα. Ωστόσο, όπως θα δούμε στα κεφάλαια 16 και 17 η τελευταία εμφάνιση του θηρίου δεν θα είναι ένα σύστημα ούτε μια οργάνωση, αλλά ένα πρόσωπο, ο αντίχριστος και το όνομά του σχετίζεται με το χάραγμα και τον αριθμό του θηρίου. “Το θηρίο που είδες, ήταν, και δεν είναι, και πρόκειται να ανέβει από την άβυσσο και να πάει σε απώλεια... το θηρίο κι αυτός είναι ο όγδοος (από μια σειρά βασιλιάδων)” (Αποκάλυψη 17:8,11). Η εμφάνιση του αντίχριστου στο τέλος του κόσμου θα επεξηγηθεί στην ενότητα 17:6-8. Αναφέρεται όμως σε αρκετές περικοπές της Αποκάλυψης. Είναι μέλος της ανιέρης τριάδας στο κεφάλαιο 16. Στο ενδέκατο κεφάλαιο, ο αντίχριστος είναι “το θηρίο, αυτό που ανεβαίνει από την άβυσσο (που) θα κάνει μαζί (με τους δυο μάρτυρες) πόλεμο, και θα τους νικήσει, και θα τους θανατώσει” (Αποκάλυψη 11:7).

Η πρώτη αναφορά του θηρίου αυτού στο ένατο κεφάλαιο αποκαλύπτει το όνομά του. “Και επικεφαλής τους (στον στρατό των ακριδών) είχαν βασιλιά, τον άγγελο της αβύσσου· που στην Εβραϊκή ονομάζεται Αβαδδών, και στην Ελληνική έχει το όνομα Απολλύων” (Αποκάλυψη 9:11). Είναι ο Σατανάς, ο έκπτωτος άγγελος, που διώχθηκε από τον ουρανό και θα εμφανιστεί στη γη στο τέλος του κόσμου ως το “θηρίο”. Τα ονόματα “Αβαδδών” στα Εβραϊκά και “Απολλύων” στα Ελληνικά σημαίνουν και τα δυο ‘καταστροφέας’.³⁴ Υπάρχουν αρκετά ονόματα που χρησιμοποιούνται στην Αγία Γραφή για τον Σατανά, π.χ. κατήγορος, φίδι, διάβολος, πατέρας του ψεύδους και δράκοντας, αλλά ως τελευταίος αντίχριστος το όνομα του είναι καταστροφέας. Αυτό το όνομα είναι ακριβώς το αντίθετο του ονόματος του Θεού, “του Δημιουργού”. Αυτή είναι η σχέση μεταξύ του ονόματος, του χαράγματος και του αριθμού του θηρίου. Ο Θεός είναι ο

³³ Η προς Εβραίους επιστολή γράφτηκε για τους Εβραίους Χριστιανούς. Αρκετά βασικά στοιχεία της παραδοσιακής θρησκείας τους έπαυσαν να ισχύουν μετά τη θυσία και την ανάσταση του Χριστού. Το ιερατείο, οι Λευίτες, οι θυσίες, οι γιορτές, η περιτομή και ο ναός ήταν άχρηστα, επειδή ήταν σκιές της ζωής και της θυσίας του Χριστού. Ωστόσο στην Εβραϊκή τέταρτο κεφάλαιο γίνεται ξεκάθαρο ότι η “ανάπαυση” στην πεποίθηση ότι το έργο του Χριστού στον Σταυρό είναι ολοκληρωμένο παραμένει για κάθε πιστό μέσω της πίστης. Για αυτό το λόγο η τήρηση του Σαββάτου (αρχ. Σαββατισμός) είναι ακόμα ουσιώδης, καθώς στρέφει την προσοχή μας στην αναγκαιότητα να εισέλθουμε στην ανάπαυση του Θεού.

³⁴ Η Εβραϊκή λέξη Αβαδδών βρίσκεται στον Ιώβ 26:6, 28:22, Ψαλμοί 88:11 και Παροιμίες 15:11, 27:20. Μεταφράζεται ως “απώλεια” και σχετίζεται με τον Άδη, τον τάφο και το θάνατο. Η μετοχή “Απολλύων” δεν εμφανίζεται πουθενά αλλού στην Αγία Γραφή, αλλά το ρήμα *απολλύω*, εμφανίζεται συχνά, π.χ. Ματθαίον 2:13, 10:28, 12:14, 22:7.

δημιουργός και προσδιορίζεται στην εντολή του Σαββάτου - “Σε έξι ημέρες δημιούργησε ο Κύριος τον ουρανό και τη γη, τη θάλασσα και όλα όσα βρίσκονται σ’ αυτά, και κατά την έβδομη ημέρα αναπαύθηκε” (Έξοδος 20:11). Αντιθέτως, το θηρίο δεν μπορεί να ισχυριστεί ποτέ ότι είναι δημιουργός και ουσιαστικά είναι καταστροφέας. Το χάραγμα και ο αριθμός του σχετίζονται με το κίβδηλο Σάββατο.

Η στενή σχέση μεταξύ του χαράγματος, του ονόματος και του αριθμού του θηρίου δείχνει ότι η σημασία του αριθμού του θηρίου πρέπει να είναι αλληλένδετη με τη σημασία του χαράγματος και του ονόματός του. Όταν μας δίνεται η προτροπή να **“λογαριάσουμε τον αριθμό του θηρίου”** πρέπει να έχουμε υπόψη μας το χάραγμα, δηλαδή το ψεύτικο Σάββατο του παπικού συστήματος και το όνομα, Απολλύων, που δείχνει την εχθρότητα προς τον Δημιουργό.

Έχουν γίνει πολλές προσπάθειες να βρεθούν αριθμοί που σχετίζονται με συγκεκριμένα άτομα ή οντότητες και αθροίζουν στον αριθμό 666. Για παράδειγμα, το άθροισμα των γραμμάτων διαφόρων ονομάτων στην Ελληνική, Λατινική ή Εβραϊκή γλώσσα (Νέρων, Ναπολέων, Ρόναλντ Ρήγκαν, Μωάμεθ, διάφοροι πάπες ή παπικοί τίτλοι, όπως λόγου χάριν Vicarius Filii Dei και πολλά άλλα) μπορεί να ισούται με τον αριθμό 666.³⁵ Πιο πρόσφατα η προσοχή έχει επικεντρωθεί στον παγκόσμιο ραβδωτό κώδικα (bar code) που σαρώνεται ηλεκτρονικά όταν γίνονται αγορές, με την υπόθεση ότι αυτό θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί για να καθοριστεί ποιος θα μπορεί **“να αγοράσει ή να πουλήσει”**. Όλες αυτές οι ιδέες βασίζονται σε εικασίες και όχι στη μελέτη του λόγου του Θεού. Οποιοσδήποτε και αν είναι ο αριθμός του θηρίου, θα πρέπει να ήταν κατανοητός στους Χριστιανούς του πρώτου αιώνα προς τους οποίους απευθύνεται αρχικά η Αποκάλυψη, επειδή τους δόθηκε η συμβουλή: **“ας λογαριάσει τον αριθμό του θηρίου”**.

Ο αριθμός του θηρίου είναι **“αριθμός ανθρώπου”** που δεν πρέπει να θεωρήσουμε ότι αναφέρεται σε έναν συγκεκριμένο άνθρωπο, αλλά γενικά στην ανθρωπότητα. Ο άνθρωπος δημιουργήθηκε για να αποτελεί μια εξαρτημένη ενότητα ανθρωπίνης και θεϊκής φύσης. Με την αμαρτία όμως ο άνθρωπος δηλώνει την ανεξαρτησία του, απορρίπτει την υποταγή, την εξάρτηση και την ενότητα με τον Θεό όπως ήταν το σχέδιο του Θεού. Ο αριθμός 666 συμβολίζει τον άνθρωπο όπως κατέληξε να είναι μετά την αμαρτία.

Στο πρώτο κεφάλαιο της Γένεσης, μαθαίνουμε ότι ο άνθρωπος δημιουργήθηκε την έκτη ημέρα και παρόλο που όλα όσα δημιούργησε ο Θεός ήταν **“πολύ καλά”**, η δημιουργία ολοκληρώθηκε την έβδομη ημέρα. Ο Αδάμ και η Εύα πέρασαν την πρώτη ημέρα τους, την έβδομη, αναπαυόμενοι με τον Δημιουργό τους, χωρίς να έχουν οι ίδιοι καμία συμμετοχή στη δημιουργία, δεν είδαν καν το έργο της δημιουργίας. Η ανάπαυση που βίωσαν παραμένει ακόμα: **“Επομένως, απομένει κατάπαυση³⁶ στον λαό του Θεού”** (Εβραίους 4:9). Αυτή είναι η ανάπαυση της πίστης, πιστεύουμε ότι ο Θεός έχει ολοκληρώσει το έργο της δημιουργίας (**“Να θυμάσαι την ημέρα του Σαββάτου... επειδή σε έξι ημέρες δημιούργησε ο Κύριος τον ουρανό και τη γη...”**)³⁷ και ότι έχει ολοκληρώσει το έργο της σωτηρίας (**“ήσουν δούλος στη γη της Αιγύπτου και ο Κύριος ο Θεός σου σε έβγαλε από εκεί με κραταιό χέρι”**).³⁸ Το Σάββατο συμβολίζει την πίστη και την απόλυτη εξάρτησή μας από τον Θεό, ότι Εκείνος μπορεί να κάνει αυτό που δεν μπορούμε να κάνουμε εμείς – να δημιουργήσει και να σώσει. Ο αμαρτωλός άνθρωπος όμως θέλει να

³⁵ Πρέπει να έχουμε υπόψη μας ότι το χρονολογικό πλαίσιο του χαράγματος και του αριθμού του θηρίου είναι το τέλος του κόσμου, που αποκλείει συγκεκριμένους ανθρώπους από το παρελθόν. Επιπλέον, οι πιστοί θα **“νικήσουν ενάντια στο χάραγμα και ενάντια στον αριθμό του ονόματος”** (Αποκάλυψη 15:2). Αυτό υποδηλώνει ότι ο αριθμός (και το χάραγμα) θα είναι κάποια μορφή πειρασμού ή δοκιμασίας που θα πρέπει να νικηθεί και όχι ένας τίτλος.

³⁶ Η αρχαία λέξη Σαββατισμός (κατάπαυση) σημαίνει τήρηση του Σαββάτου της ημέρας ανάπαυσης.

³⁷ Έξοδος 20:8-11.

³⁸ Δευτερονόμιο 5:12-15. Η εντολή του Σαββάτου είναι η μοναδική που αλλάζει σημαντικά στη δεύτερη αναφορά των δέκα εντολών. Η αλλαγή είναι ο λόγος για τον οποίο δόθηκε το Σάββατο, στην Έξοδο 20 το Σάββατο συμβολίζει τη δημιουργία του Θεού, στο Δευτερονόμιο 5 συμβολίζει τη σωτηρία Του. Αυτό μας δείχνει το εύρος της σημασίας του Σαββάτου και της καταλληλότητάς του ως μια αιώνια επίδειξη πίστης.

παραμένει στην έκτη ημέρα, χωρίς να εισέλθει στην εμπειρία της έβδομης αναγνωρίζοντας τον Δημιουργό του και την ανάγκη του για έναν Σωτήρα. Την έκτη ημέρα ο άνθρωπος δεν είχε ακόμα αναπαυθεί με τον Πατέρα, δεν είχε αναπαυθεί με τον Υιό, δεν είχε αναπαυθεί με το Άγιο Πνεύμα (εξ' ου και η τριπλή επανάληψη του αριθμού 6). Για να ολοκληρωθεί ο άνθρωπος, πρέπει να εισέλθει σε αυτή την ανάπαυση.

Ο Χριστός είπε: “Το Σάββατο έγινε για τον άνθρωπο” (Μάρκον 2:27). Αυτό σημαίνει ότι χωρίς την έβδομη ημέρα του Σαββάτου, ο άνθρωπος στερείται κάτι που σχεδιάστηκε για εκείνον. Αυτό το κάτι είναι η προσωπική σχέση του Πατέρα με το παιδί Του, του ανθρώπου με τον Δημιουργό του, η οποία προορίστηκε να συμβολίζεται και να φυλάσσεται από το Σάββατο. Όπως είπε ο Ησαΐας: “Αν αποστρέψεις το πόδι σου από το Σάββατο, από το να κάνεις τα θελήματά σου μέσα στην άγια ημέρα μου, και ονομάζεις το Σάββατο τρυφή, και το τιμάς, χωρίς να ακολουθείς τους δρόμους σου ούτε να βρίσκεις σ' αυτό το θέλημά σου ούτε να μιλάς τα δικά σου λόγια, τότε θα εντρυφάς στον Κύριο· κι εγώ θα σε κάνω να ιππεύσεις επάνω στους ψηλούς τόπους της γης, και θα σε θρέψω με την κληρονομιά του πατέρα σου Ιακώβ· επειδή, το στόμα του Κυρίου μίλησε” (Ησαΐας 58:13,14). Ο ανεξάρτητος όμως άνθρωπος, αντί να “εντρυφά στον Κύριο”, θέλει να “ακολουθεί τους δρόμους του” και να “κάνει τα θελήματά του”. Επιθυμεί να “αποστρέψει το πόδι του από το Σάββατο... την άγια ημέρα”.

Όταν ο άνθρωπος απορρίπτει το Σάββατο επιβεβαιώνει την ανεξαρτησία του, συμμαχώντας με τον Σατανά ο οποίος δεν επιθυμούσε μόνο ανεξαρτησία αλλά την ίδια τη θέση του Θεού (“θα είμαι όμοιος με τον Ύψιστο” Ησαΐας 14:14). Ο αριθμός 666 δίνει τριπλή έμφαση σε αυτό που δεν είναι - δεν είναι ο αριθμός επτά,³⁹ ο αριθμός της πληρότητας του Θεού. Συμβολίζει τον άνθρωπο όπως είναι χωρίς τον Δημιουργό και λυτρωτή του - ελλιπής και συνεπώς κακός, ένας απελπισμένος αμαρτωλός, ο οποίος ζει σαν εχθρός του Θεού και του λαού Του.⁴⁰ Έτσι το 666 είναι **“αριθμός ανθρώπου”** και αντιπροσωπεύει τη θρησκεία του θηρίου που μάχεται εναντίον του λαού του Θεού.

666, Ο ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΗΣ ΑΝΥΠΑΚΟΗΣ

Η μόνη άλλη αναφορά στον αριθμό 666 στην Αγία Γραφή επιβεβαιώνει ότι αυτός είναι ο αριθμός της ανυπακοής. Ο βασιλιάς Σολομώντας θεωρείται ένας από τους πιο σπουδαίους βασιλιάδες του Ισραήλ, η ανυπακοή του όμως προς τις εντολές του Θεού έθεσε το θεμέλιο για την καταστροφή του Ισραήλ. Στο Δευτερονόμιο κεφάλαιο 17, ο Θεός γνώριζε ότι ο λαός θα πει: “θα καταστήσω επάνω μου βασιλιά, όπως όλα τα έθνη που είναι ολόγουρά μου” (εδ. 14). Κάτι τέτοιο δεν ήταν το θέλημα του Θεού, αναγνωρίζοντας όμως ότι θα συνέβαινε, έδωσε μόνο τρεις εντολές στον βασιλιά και ο Σολομώντας παραβίασε και τις τρεις. “Δεν θα πληθύνει άλογα στον εαυτό του ούτε θα επαναφέρει τον λαό στην Αίγυπτο για να αυξήσει τα άλογα... Ούτε θα πληθύνει στον εαυτό του γυναίκες, για να μην αποπλανηθεί η καρδιά του· ούτε θα πληθύνει υπερβολικά το ασήμι και το χρυσάφι για τον εαυτό του” (εδ. 16,17). Αγνοώντας αυτές τις εντολές, “ο Σολομώντας συγκέντρωσε άμαξες, και 12.000 καβαλάρηδες... και στον Σολομώντα γινόταν εξαγωγή αλόγων από την Αίγυπτο” (Α' Βασιλέων 10:26,28). “Και ο βασιλιάς Σολομώντας αγάπησε πολλές ξένες γυναίκες... από τα έθνη, για τα οποία ο Κύριος είχε πει προς τους γιους Ισραήλ: Δεν θα μπειτε μέσα σ' αυτά ούτε αυτά θα μπουν μέσα σε σας... και είχε 700 γυναίκες... όταν ο Σολομώντας γέρασε, οι γυναίκες του ξέκλιναν την καρδιά του πίσω από άλλους θεούς” (Α' Βασιλέων 11:1-4).

³⁹ Ο αριθμός επτά είναι ο αριθμός που αναφέρεται πιο συχνά στην Αποκάλυψη, χρησιμοποιείται 51 φορές σε σύγκριση με τον αριθμό τέσσερα (19 φορές), το δώδεκα (14 φορές), το δέκα (11 φορές), το τρία (9 φορές), το είκοσι τέσσερα (7 φορές) και το έξι (2 φορές).

⁴⁰ “Και σας, που ήσασαν κάποτε απαλλοτριωμένοι, και εχθροί στη διάνοια με τα πονηρά έργα...” Κολοσσαείς 1:21. Βλ. επίσης Ρωμαίους 5:10, Ματθαίον 10:36.

Πιο μεγάλη ίσως από το πάθος του για τα άλογα και τις γυναίκες ήταν η αγάπη του για τον χρυσό. Ο Σολομώντας συμμάχησε με τον Χειράμ, τον ειδωλολάτρη βασιλιά της Τύρου.⁴¹ Έφτιαξε έναν στόλο πλοίων και ο Χειράμ παρείχε ναυτικούς, για να βοηθήσουν στην αποστολή του Σολομώντα για τη συλλογή πλούτου.⁴² “Και το βάρος του χρυσαφίου που ερχόταν στον Σολομώντα κάθε χρόνο, ήταν 666 τάλαντα⁴³ χρυσάφι” (Α΄ Βασιλέων 10:14). Αναμφίβολα υπήρχε διακύμανση στην ποσότητα από χρόνο σε χρόνο, ο συγγραφέας όμως χρησιμοποιεί το συγκεκριμένο αριθμό 666 ως μέτρο για τη μεγάλη συσσώρευση πλούτου του Σολομώντα. Ωστόσο, σε αντίθεση με το χρυσάφι που σύλλεξε ο πατέρας του Δαβίδ, για την οικοδόμηση του ναού του Θεού, ο Σολομώντας χρησιμοποίησε το χρυσάφι για να ενισχύσει τη δική του άμυνα και δόξα - για να φτιάξει ασπίδες, έναν θαυμάσιο θρόνο, σκεύη για ποτά και για να αγοράσει άλογα και άμαξες.⁴⁴ “Και ο βασιλιάς Σολομώντας μεγαλύνθηκε περισσότερο από όλους τους βασιλιάδες της γης σε πλούτο και σε σοφία. Και ολόκληρη η γη ζητούσε το πρόσωπο του Σολομώντα” (Α΄ Βασιλέων 10:23,24). Τα 666 τάλαντα χρυσού που συγκέντρωνε ο Σολομώντας ετησίως, συμβόλιζαν την περηφάνια και την αλαζονεία του και κυρίως την ανυπακοή του στις ρητές εντολές που ο Θεός είχε καθορίσει να τηρούν οι βασιλείς του Ισραήλ.

Συνεπώς, ο αριθμός του θηρίου 666, είναι ένα σύμβολο της εθελούσιας ανυπακοής, μια δήλωση του τύπου: “Εγώ θα κάνω ότι θέλω, άσχετα με το τι λέει ο Θεός”. Είναι **“αριθμός ανθρώπου”**, η “διακήρυξη της ανεξαρτησίας το ανθρώπου” και εκδηλώνεται με την απόρριψη της έβδομης ημέρας του Σαββάτου. Αντιπροσωπεύει τις προσπάθειες του ανθρώπου να εδραιώσει τη δική του τιμή και δόξα, να ενεργεί με το δικό του τρόπο, ακόμα και αν αυτό σημαίνει την παραβίαση του νόμου του Θεού. Αυτό το σύμβολο επαναστατικής ανεξαρτησίας είναι η επιτομή των σχεδίων, των σκοπών και της βασιλείας του Σατανά και είναι αλληλένδετο με το χάραγμα. **“Το Χάραγμα του Θηρίου”** αποτελεί την αποδοχή και την τιμήση της Κυριακής, του ψεύτικου Σαββάτου. **“Ο Αριθμός του Θηρίου”** 666, αποτελεί την απόρριψη της έβδομης ημέρας, του αληθινού Σαββάτου. Είναι οι δύο πλευρές του ίδιου νομίσματος και οι δυο συμβολίζουν υποταγή στο θηρίο αντί στον Θεό. Με οικονομικές κυρώσεις και τελικά με την απειλή του θανάτου θα επιβληθεί η λατρεία της εικόνας του θηρίου. Αυτό θα είναι το αποκορύφωμα των προσπαθειών του Σατανά να επιβάλλει το δικό του σύστημα λατρείας και αποτελεί την κορύφωση του πρώτου μισού του βιβλίου της Αποκάλυψης.

Η κορύφωση του δεύτερου μισού της Αποκάλυψης είναι το κεφάλαιο 14, που παρουσιάζει “το Αρνίο... και μαζί του 144.000”, που αρνούνται να κλίνουν γόνυ υπό τις απειλές και τις πιέσεις του θηρίου και “φυλάττουν τις εντολές του Θεού και την πίστη του Ιησού” (Αποκάλυψη 14:1,12).

---

⁴¹ Είναι ενδιαφέρον να σημειώσουμε ότι ο πραγματικός βασιλιάς της Τύρου είναι ο ίδιος ο Σατανάς (Ιεζεκιήλ 28:13-19).

⁴² Α΄ Βασιλέων 9:11, 26-28.

⁴³ 666 τάλαντα ισοδυναμούν με 23 τόνους.

⁴⁴ Α΄ Βασιλέων 10:16-29.